

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 1.12.2005
KOM(2005) 603 končno

2005/0245 (COD)

Izvajanje Lizbonskega programa Skupnosti:

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o plačilnih storitvah na notranjem trgu

in o spremembi direktiv 97/7/ES, 2000/12/ES in 2002/65/ES

(predložila Komisija)

{SEK(2005) 1535}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Utemeljitev in cilji predloga**

Sodobna gospodarstva temeljijo na učinkovitih in varnih plačilnih sistemih. Plačilni sistemi olajšujejo nakup blaga in storitev ter omogočajo 231 milijard transakcij (gotovinskih in negotovinskih) v Skupnosti na leto, v skupni vrednosti 52 trilijonov EUR. Vendar pa so stroški sedanjega plačilnega sistema zelo visoki. Cilj Komisije je oblikovati enoten plačilni trg, na katerem se bodo stroški plačilnega sistema zmanjšali s pomočjo večje ekonomije obsega in konkurence. Na podlagi členov 47(2) in 95(1) Pogodbe ES bo predlog Komisije vzpostavil skupni okvir za plačilni trg Skupnosti in ustvaril pogoje za integracijo in racionalizacijo nacionalnih plačilnih sistemov. To delo dopolnjuje tudi pobuda sektorja za Enotno plačilno območje za plačila v evrih (SEPA), katerega cilj je integracija nacionalnih plačilnih infrastruktur ter plačilnih produktov za območje evra.

Sodobno gospodarstvo, ki temelji na tehnologiji, potrebuje učinkovit in sodoben plačilni sistem. Ta bo neposredno in pozitivno vplival na konkurenčnost finančnega sektorja ter izboljšal splošno konkurenčnost gospodarstva.

Pobuda Komisije bo osredotočena na elektronska plačila, ki predstavljajo alternativo dragi gotovini. Splošno znano je, da sodobni elektronski načini plačila spodbujajo potrošnjo prebivalstva in gospodarsko rast¹. Najboljša praksa kaže, da modernizacija plačilnih sistemov in večja uporaba najbolj stroškovno učinkovitih storitev lahko v manj kot desetih letih prepolovita povprečne stroške izvajanja plačil. Če bi se na primer vesplošna uporaba gotovine zmanjšala na raven držav z najnižjo stopnjo uporabe gotovine, bi to ustvarilo presežek v višini 5,3 milijarde EUR².

Povsod po Evropi je mogoča nadaljnja standardizacija produktov in konsolidacija plačilnih storitev. Na podlagi usklajenega pravnega okvira bo ponudnikom omogočena racionalizacija plačilnih infrastruktur in storitev, da bodo lahko uporabnikom ponudili večjo izbiro in visoko stopnjo varnosti. Skupni rezultati tega bodo večje ekonomije obsega ter večja učinkovitost plačilnih sistemov v Evropski skupnosti. Če bi se na primer stopnje stroškov enote zmanjšale na 20 odstotkov nad stopnjo najboljše prakse v EU, bi to v celoti ustvarilo 10 milijard EUR dodatnih prihrankov. Standardizacija tehničnih in pravnih zahtev plačil bo bankam omogočila ponudbo hitrejših in cenejših plačil, ki se lahko v celoti izvajajo avtomatsko, ter podjetjem olajšala izdajo računov. S tem bodo imela podjetja dostop do hitrejše in bolj zanesljive poravnave in boljšega denarnega toka. To je bistvenega pomena v čezmejni trgovini ter nujno potrebno, da bi lahko avtomatizacija ustvarila prihranke – podjetja poročajo o potencialnih dobičkih v višini do 50-100 milijard EUR na leto.

Odpiranje nacionalnih plačilnih trgov za nove ponudnike in zagotavljanje enakih pogojev bo povečalo konkurenčnost in spodbujalo čezmejno opravljanje storitev.

¹ Študije (npr. VISA International in Commonwealth Business Council, 2004) navajajo, da je za vsako desetodstotno povečanje deleža elektronskih plačil v gospodarstvu potrošnja spodbujena za celega pol odstotka.

² Ocene prihrankov temeljijo na študiji McKinsey, 2005.

Uporabnikom finančnih storitev bo koristila večja konkurenčnost, preglednost in izbira na trgu plačilnih storitev. To bi moralo spodbujati cenovno konvergenco med državami članicami in zmanjšati sedanji razpon cen s faktorjem 1:8³. Če bi cene v najdražjih državah padle na primer na sedanje povprečje EU, bi to ustvarilo ogromne prihranke, za uporabnike in podjetja pa enake pogoje plačil; italijanski in španski uporabniki bi na primer prihranili 5,4 milijarde oziroma 1,3 milijarde EUR. Poleg tega trgovci poročajo, da bi v nekaterih primerih, če bi lahko kupovali storitve pri najbolj konkurenčnih ponudnikih v EU, za plačila s plačilnimi karticami plačali do dvajsetkrat manj.

Za uresničitev vseh možnosti, ki jih ponuja enotni plačilni trg, mora osrednjo vlogo odigrati prav ta gospodarska panoga. Ponudniki plačilnih storitev bodo soočeni z izzivom, kako najti najboljši način za integracijo razdrobljenih nacionalnih plačilnih infrastruktur, da bi lahko uživali koristi od potencialnih prihrankov in ponudili nove tehnološko napredne in učinkovite plačilne storitve. Tudi podjetja bodo morala sprejeti ukrepe, da se bodo pripravila na poslovanje s temi novimi plačilnimi sistemi. To bo od ponudnikov in podjetij zahtevalo znatna vlaganja.

Vendar pa se je plačilna industrija v programu SEPA zavezala, da bo ta vlaganja izvedla in zaključila program SEPA do leta 2010. Po splošnem mnenju so koristi tako velike, da opravičujejo začetne stroške naložb. Predlog Komisije bo pospešil te naložbe in delo te gospodarske panoge na področju SEPA.

- **Splošne razmere**

Trenutno stanje plačilnega sistema je nezadovoljivo, celotni potencial notranjega trga pa ostaja neizkoriščen. Pravila o plačilni infrastrukturi v Skupnosti so nacionalna in še niso prilagojena enotnemu trgu. Ti sistemi niso prilagojeni za tako učinkovito izvajanje čezmejnih plačil kakor nacionalni in ne konkurirajo med seboj. Maloštevilne obstoječe čezmejne plačilne sisteme pesti pomanjkanje kritične mase (samo 3 % plačil) in poslujejo z veliko višjimi stroški na enoto kakor nacionalni sistemi. Posledica tega je:

- Sedanji plačilni sistem je predrag. Študije⁴ kažejo, da stanejo sedanji razdrobljeni plačilni sistemi na nacionalni osnovi okoli 2-3 % BDP. Velik delež teh stroškov nosijo banke same. Trenutno banke namenjajo eno tretjino svojih stroškov poslovanja za plačila. Nenazadnje pa celotno gospodarstvo in vsi uporabniki finančnih storitev nosijo stroške neučinkovitega in nekonkurenčnega plačilnega sistema.
- Potrošniki se pritožujejo nad učinkom, ki ga ima nanje razdrobljenost. Njihov dostop do produktov, ki delujejo na območju celotne EU, je omejen (npr. učinkovite direktne bremenitve niso na voljo čezmejno). Še slabše pa je, da nimajo dostopa do tistih ponudnikov iz drugih držav ES, ki bi jim lahko zagotovili cenejšo in hitrejšo storitev.
- Pomanjkanje konkurence na trgu škoduje trgovcem na drobno. V nekaterih državah članicah, v katerih lahko ponudniki plačilnih storitev dejansko izvajajo monopol, se trgovcem na drobno zaračunava do 5 % od skupne prodaje s plačilnimi karticami.

³ CapGemini, 2005.

⁴ McKinsey, 2005 in drugi, npr. Van Hove, De Grauwe, T. ten Raa, EPC, Nizozemska nacionalna banka, Sveriges Riksbank.

Organ Komisije za preprečevanje omejevanja konkurence in nacionalni organi že preiskujejo trg debetnih in kreditnih kartic v EU.

- Tudi podjetja trpijo zaradi te razdrobljenosti. Svojega sistema izdajanja računov ne morejo integrirati s plačili.

- **Sedanje določbe na področju, na katerega se nanaša predlog**

Pri usklajevanju pravnega okvira za plačila je dosežen precej omejen napredek. Evropska skupnost je sprejela tri pravne akte:

- o Priporočilo (97/489/ES) o varstvu potrošnikov pri uporabi instrumentov za preverjanje elektronskih plačil, kakor so plačilne kartice.
- o Direktiva (97/5/ES) o olajšanju čezmejnih kreditnih prenosov z vzpostavitvijo skupnih zahtev za varstvo strank;
- o Uredba (2560/2001) o čezmejnih plačilih je odpravila cenovne razlike med čezmejnimi in nacionalnimi plačili.

Čeprav je zakonodaja Skupnosti, zlasti uredba o čezmejnih plačilih, strankam olajšala in pocenila izvajanje številnih vrst plačil v evrih na notranjem trgu ter sprožila pobudo industrije po enotnem plačilnem območju za plačila v evrih (SEPA), pa ni storila dovolj, da bi ustvarila dejanski enotni trg.

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Skupnosti**

Oblikovanje enotnega trga leta 1992 in uvedba evra v letu 1999 sta postavila temelje za integracijo finančnih trgov ES. Pobuda za integriran in učinkovit plačilni trg ES je eden od ključnih ukrepov Lizbonskega programa Skupnosti⁵ in predstavlja pomemben prispevek k lizbonskemu partnerstvu za rast in zaposlovanje⁶, ter je skladna z najnovejšimi cilji politike finančnega trga ES (npr. akcijski načrt za finančne storitve). Predlagani novi pravni okvir za plačilni trg ES bo požel tudi rezultate prizadevanj Komisije, da poveča konkurenco z uporabo politike o konkurenci.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANKAMI IN PRESOJA VPLIVA

- **Posvetovanje z zainteresiranimi strankami**

Metode posvetovanja, glavni ciljni sektorji in splošni profil udeležencev

Komisija se je posvetovala z udeleženci v okviru dveh stalnih strokovnih skupin⁷, številnih dvostranskih srečanj in več krogov posvetovanj o zapletenih tehničnih zadevah iz te direktive. Komisiji so zelo koristili podatki, ki so jih podali udeleženci in zainteresirane stranke. Sektorji, s katerimi se je posvetovala, pokrivajo EU-25 in so: plačilna industrija (banke, ponudniki elektronskega denarja in mobilnih plačilnih

⁵ COM (2005) 330 in SEC (2005) 981 z dne 20.7.2005.

⁶ COM (2005) 24 z dne 2.2.2005.

⁷ Državna strokovna skupina za plačilni sistem (*Payment System Government Expert Group*) in Skupina za plačilni trg (*Payment System Market Group*).

storitev, posredniki pri prenosu denarnih sredstev, ponudniki infrastrukture, organizacije plačilnih kartic, itd.), združenja trgovcev na drobno (Eurocommerce), industrija na splošno, finančni direktorji podjetij (EACT, TWIST), organizacija MSP, nacionalna in evropska združenja potrošnikov (BEUC, FIN-USE), plačilni strokovnjaki, svetovalna podjetja, itd.

Od leta 2000-2002 je Komisija pripravila⁸ sporočilo in dva delovna dokumenta⁹ ter sedem raziskav za javno posvetovanje o možnem pravnem okviru za plačila in za oceno sedanjega stanja na trgu držav članic. Leta 2003 je Komisija pripravila Sporočilo¹⁰ za široko javno posvetovanje o možnem področju uporabe in vsebini novega pravnega okvira. Končni predlog je bil pripravljen leta 2004-2005 v intenzivnem sodelovanju z dvema stalnima strokovnima skupinama ter po posvetovanju z udeleženci in na podlagi šestih delovnih dokumentov o možnih osnutkih določb in presoji vplivov.

Povzetek odzivov in na kakšen način so bili upoštevani

Med povzemanjem rezultatov posvetovanj Komisije so vsi sodelujoči izrazili potrebo po pravnih ukrepih za doseganje enotnega plačilnega trga. Stališča pa so se razlikovala glede na obseg in stopnjo uporabe potrebnih pravnih ukrepov. Vsi udeleženci so menili, da so cilji racionalizacije in konsolidacije obstoječih instrumentov Skupnosti zaželeni. Prihodnji pravni okvir bi moral posodobiti in združiti različne dele zakonodaje Skupnosti ter uskladiti ustrezno nacionalno zakonodajo v en sam usklajen pravni instrument.

Dne 31. 1. 2000, 14. 5. 2002 in od 2. 12. 2003 do 15. 2. 2004 so preko interneta potekala tri odprta posvetovanja¹¹. Rezultati so na voljo na spletni strani http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/framework/index_en.htm.

• Zbiranje in uporaba strokovnega znanja

Komisija se je pri pripravi tega predloga izdatno opirala na zunanje strokovno znanje. Javna posvetovanja in prizadevanja dveh strokovnih skupin so zagotovila dragocen strokovni prispevek.

• Presoja vpliva

Da bi dosegli navedene cilje novega pravnega okvira za plačila, je bila v presoji vpliva ustrezno obravnavana vrsta posega na področju politike (brez ukrepanja ali regulativno ukrepanje ali kombinacija regulativnega pristopa in samoregulacije trga) in tip pravnega instrumenta (uredba ali direktiva). Komisija je v izbranem področju uporabe te direktive obravnavala naslednje možnosti:

⁸ Večina dokumentov je javno objavljena na spletni strani http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/.

⁹ MARKT/208/2001 in MARKT/4007/2002.

¹⁰ COM(2003) 718 konč.

¹¹ COM (2000) 36 konč., javni delovni dokument o novem pravnem okviru (2002), COM (2003) 718 konč.

Cilj 1: okrepiti sodelovanje med nacionalnimi trgi in zagotoviti enake konkurenčne pogoje.

Možnost št. 1. Ohraniti sedanje stanje z nacionalnimi zahtevami za dostop na razdrobljeni trg

Možnost št. 2. Uskladitev zahtev za dostop na trg za ponudnike plačilnih storitev, ki niso kreditne institucije, ter uvedba posebnega dovoljenja za plačilne institucije

Ocena potencialnega socialnega in ekonomskega vpliva različnih pogojev dostopa na trg med državami članicami je potrdila, da je sedanje stanje škodljivo za delovanje enotnega trga in ustvarja znatne ovire za dostop na trg. Zahteve za dostop na razdrobljen trg izkrivljajo konkurenco in povzročajo višje cene za uporabnike ter visoke dobičke za prevladujoče ponudnike na nacionalnih trgih in manjši obseg inovacij.

Komisija je opravila oceno tveganja za poslovne dejavnosti ponudnikov, ki niso kreditne institucije, in ugotovila, da so zadevna tveganja zelo drugačna od tistih, ki jih imajo kreditne institucije. Odkrila ni nobenih empiričnih dokazov o problemih v sektorju ali primerov stečajev, ki bi utemeljevali podobne zahteve kakor za poslovanje kreditnih institucij. Posebni cilji glede zaščite niso prisotni: zaščite vlagateljev ni, niti ni systemskega pomena zadevnih sistemov in nič ne ogroža celovitosti in stabilnosti finančnega sistema. Videti je, da je uravnotežen niz kakovostnih bonitetnih zahtev najboljši odgovor na operativna in omejena finančna tveganja, s katerimi se soočajo plačilne institucije med svojim poslovanjem. Šteje se, da so kvantitativne zahteve (kakršne so kapitalske zahteve) nesorazmerne s tveganjem in bi lahko preobremenile manjše ponudnike in nove vstopajoče na trg.

Cilj 2: povečanje preglednosti trga za ponudnike in uporabnike

Možnost št. 1. Samoregulacija trga

Možnost št. 2. Ohranitev različnih nacionalnih režimov

Možnost št. 3. Standardizirane zahteve po preglednosti in informiranju na ravni EU

Možnost samoregulacije trga je bila opuščena zaradi sedanje nizke ravni izpolnjevanja zahtev po informiranju potrošnikov in pomanjkanja preglednosti. Nacionalna pravila imajo to prednost, da upoštevajo plačilne storitve, ki so značilne za posamezne države, vendar omejujejo učinkovitost, preglednost trga in možnost izbire za potrošnike na širšem evropskem trgu. Večina plačilne industrije in združenj uporabnikov se je odločila za standardizacijo. Pričakuje se, da bodo največje ekonomske koristi od poenostavitve in pravne gotovosti dosežene s tem, ko bodo v zakonodaji ES vse zahteve po informacijah na ravni Skupnosti in na nacionalni ravni združene v en sam pravni instrument.

Cilj 3: pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov

Možnost št. 1. Ohraniti obstoječe stanje različnih nacionalnih pravil

Možnost št. 2. Zagotoviti pravno gotovost glede temeljnih pravic in obveznosti uporabnikov in ponudnikov zaradi visoke stopnje varstva potrošnikov in večje

učinkovitosti.

Trenutno obstaja 25 različnih skupin nacionalnih pravil, ki so dobro služila plačilnemu trgu, dokler čezmejna plačila in enotni trg nista igrala pomembne vloge. Z nastankom enotnega trga in še zlasti z uvedbo evra je postala uskladitev nujna. Zlasti v primerih, ko nacionalna pravila vsebujejo nacionalne razlike, ki ovirajo čezmejna plačila in preprečujejo uvedbo učinkovitejših vseevropskih plačilnih storitev.

Usklajen pristop glede pravic in obveznosti ponudnikov in uporabnikov bo omogočil večjo učinkovitost, višjo stopnjo avtomatizacije in vseevropsko racionalizacijo plačil.

Komisija je izvedla celovito presojo vpliva iz delovnega programa, poročilo o tem pa je na voljo na spletni strani

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2005_1535_1_en.pdf

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganega ukrepa**

Trije glavni elementi predloga so:

Pravica do opravljanja plačilnih storitev za prebivalstvo (naslov II)

Uskladitev zahtev za dostop do trga za ponudnike plačilnih storitev, ki niso opredeljeni kot kreditne institucije, bo ustvarila enake pogoje za vse udeležence, povečala konkurenco na nacionalnih trgih in upoštevala razvoj trga v zadnjih letih ter spodbudila vstop nove generacije ponudnikov na trg. Novo dovoljenje za plačilne institucije bo tudi prineslo enotno izvajanje Posebnega priporočila VI Projektne skupine OECD za finančno ukrepanje. Uvedba odstopanja za nekatere kategorije posrednikov pri prenosu denarnih sredstev bo olajšala postopen prehod teh ponudnikov iz neuradnega gospodarstva v uradni sektor.

Zahteve po preglednosti in informiranju (naslov III)

Komisija meni, da bi jasna in usklajena pravila o preglednosti plačilnih storitev okrepila konkurenco, možnost izbire in varstvo potrošnikov. Direktiva bo uvedla jasne in natančne zahteve po informiranju za plačilne storitve, ki bodo nadomestile 25 sklopov nacionalnih pravil.

Pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev (naslov IV)

Jasnost in gotovost glede temeljnih pravic in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev sta nujni za razvoj sodobnih in učinkovitih elektronskih plačilnih sistemov, za zaupanje uporabnikov in učinkovitost sodobnega poslovanja na sodobnem plačilnem trgu.

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga predloga sta člena 47(2) in 95(1) Pogodbe ES.

- **Načelo subsidiarnosti**

Načelo subsidiarnosti se uporablja, ker predlog ne spada v izključno pristojnost Skupnosti.

Države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev predloga iz naslednjih razlogov.

Pravila, ki urejajo plačila, so vsebovana v številnih nacionalnih pravnih aktih, ki pogosto preprečujejo oblikovanje evropskih plačilnih standardov, običajev in infrastrukture. Pravna negotovost za ponudnike in uporabnike plačilnih storitev ter pomanjkanje uskladitve temeljnih pravic za ponudnike in uporabnike ovira vzpostavitev vseevropskih plačilnih sistemov, prosto opravljanje storitev in konkurenco nacionalnih plačilnih trgov.

Cilji predloga bodo boljše doseženi z ukrepi na ravni Skupnosti iz naslednjih razlogov.

Obseg in zahtevnost procesa integracije trga elektronskih plačil majhnih vrednosti je podobna uvedbi evra, države članice same pa ne morejo premostiti sedanjih težav in uskladiti vseh udeležencev.

Soobstoj treh pravnih aktov Skupnosti in že obstoječa različnost nacionalnih pravil v 25 državah članicah ustvarja razdrobljen in včasih prekrivajoč se pravni okvir, ki je začel ovirati integracijo plačilnih trgov.

Predlog bo izvedel celovito uskladitev zadev, ki so potrebne za premostitev ovir za razvoj enotnega plačilnega trga in so bile opredeljene na odprtem posvetu z udeleženci.

Predlog je torej skladen z načelom subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Predlagana direktiva bo omogočala največ prostora za samoregulacijo industrije. Uskladila bo samo tisto, kar je potrebno za premostitev pravnih ovir za enotni trg, in se izognila regulatornim zadevam, ki sežejo onkraj tega področja. Predlagani ukrepi so tudi sorazmerni glede na obstoječo nacionalno zakonodajo na tem področju, kakor je civilna ali kazenska zakonodaja. Na nekaterih področjih so možne nacionalne izjeme, zanje pa se zahteva medsebojno priznanje. Države članice smejo po potrebi sprejeti nacionalne alternative ali ohranjati prakse, ki so trenutno bolj učinkovite od tistih, ki jih predvideva direktiva.

Za vsa predlagana pravila so bili opravljeni preskus sorazmernosti in intenzivna posvetovanja, da bi zagotovili primerno in sorazmerno ureditev. To se kaže v pravilih za plačilne institucije in v klavzuli o opustitvi, v zahtevah po informacijah, ki so prirejene za posebne storitve, ter v razlikah glede na različne skupine uporabnikov.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: vzpostavitev enotnega plačilnega trga zahteva tako samoregulacijo industrije za integracijo nacionalno razdrobljenih plačilnih infrastruktur in storitev kot regulativne ukrepe za zagotavljanje potrebnih pravnih temeljev za ta proces. Zato Komisija predlaga direktivo, ki bo podlaga za samoregulacijo industrije,

hkrati pa jo bo olajšala.

Instrumenti so primerni iz naslednjih razlogov.

Komisija ne predlaga uredbe, ampak direktivo, ker ta upošteva potrebe po subsidiarnosti in sorazmernosti. Direktiva bo v povezavi s celovito uskladitvijo dosegla potrebno stopnjo pravne gotovosti, hkrati pa bo pustila dovolj prostora za ciljno usmerjeno nacionalno izvajanje.

4) POSLEDICE ZA PRORAČUN

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5) DODATNE INFORMACIJE

- **Simulacija, pilotna faza in prehodno obdobje**

Za izpolnitev določb iz naslova II te direktive bo za nekatere že uveljavljene ponudnike plačilnih storitev določeno prehodno obdobje.

- **Poenostavitev**

Predlog predvideva poenostavitev zakonodaje, poenostavitev upravnih postopkov za javne organe (ES ali nacionalne) in poenostavitev upravnih postopkov za zasebne subjekte.

Predlagana direktiva bo zagotovila poenostavljen in v celoti usklajen okvir, ki bo nadomestil Direktivo 97/5/ES, priporočila 87/598/EGS, 88/590/EGS in 97/489/ES ter člen 8 Direktive 97/7/ES in člen 8 Direktive 2002/65/ES.

Nadzor ponudnikov plačilnih storitev bo potekal po usklajenem in celovitem pristopu, po istih pravilih v vseh državah članicah, kar bo pomagalo poenostaviti upravne postopke.

Predlog poenostavlja postopke za zasebne subjekte s tem, da nadomešča 25 nacionalnih sklopov pravil z enim sklopom pravil za celoten trg.

- **Razveljavitev obstoječe zakonodaje**

S sprejetjem predloga bo razveljavljena obstoječa zakonodaja.

Izvajanje Lizbonskega programa Skupnosti:

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o plačilnih storitvah na notranjem trgu

in o spremembi direktiv 97/7/ES, 2000/12/ES in 2002/65/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega in tretjega stavka člena 47(2) in člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije¹²,

ob upoštevanju mnenja evropskega Ekonomsko-socialnega odbora¹³,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹⁴,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe¹⁵,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za vzpostavitev notranjega trga je nujno, da se odpravijo vse notranje meje v Skupnosti, da se omogoči prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala. Pravilno delovanje enotnega trga plačilnih storitev je torej bistvenega pomena. Trenutno pa delovanje tega trga ovira pomanjkanje uskladitve na tem področju.
- (2) Trenutno so trgi plačilnih storitev v državah članicah organizirani ločeno, glede na nacionalna pravila, pravni okvir za plačilne storitve pa je razdrobljen na 25 nacionalnih pravnih sistemov.
- (3) Že sprejeti akti Skupnosti, in sicer Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/5/ES z dne 27. januarja 1997 o čezmejnih nakazilih¹⁶ in Uredba Evropskega parlamenta in

¹² UL C , , str. .

¹³ UL C , , str. .

¹⁴ UL C , , str. .

¹⁵ UL C , , str. .

¹⁶ UL L 43, 14.2.1997, str. 25.

Sveta (ES) št. 2560/2001 o čezmejnih plačilih v evrih¹⁷, Priporočilo Komisije 87/598/EGS z dne 8. decembra 1987 o kodeksu poslovanja z elektronskimi plačili (odnosi med finančnimi institucijami, trgovci in podjetji za opravljanje storitev ter potrošniki)¹⁸, Priporočilo Komisije 88/590/EGS z dne 17. novembra 1988 o plačilnih sistemih, zlasti pa o povezavi med imetnikom in izdajateljem kartic¹⁹, ali priporočilo Komisije 97/489/ES z dne 30. julija 1997 o transakcijah z elektronskimi plačilnimi instrumenti in zlasti o povezavi med izdajateljem in imetnikom²⁰, niso v zadostni meri odpravili težav. Namesto tega je soobstoj nacionalnih predpisov in nepopolnega okvira Skupnosti zaradi regulatornega prekrivanja ustvaril zmedo in pomanjkanje pravne gotovosti.

- (4) Zato je na ravni Skupnosti nujno vzpostaviti sodoben in dosleden pravni okvir za plačilne storitve.
- (5) Navedeni okvir naj zagotovi usklajevanje nacionalnih določb o bonitetnih zahtevah, dostopa novih ponudnikov plačilnih storitev na trg, zahtev po informacijah ter pravic in obveznosti uporabnikov plačilnih storitev. V navedenem okviru naj se ohranijo določbe Uredbe (ES) št. 2560/2001, ki so kar zadeva cene vzpostavile enotni trg za plačila v evrih. Določbe Direktive 97/5/ES in priporočila iz priporočil 87/598/EGS, 88/590/EGS in 97/489/ES naj se vključijo v en sam zavezujoč akt.
- (6) Vendar pa ni primerno, da navedeni pravni okvir zajame celotno področje. Njegova uporaba naj se omeji na ponudnike, katerih glavna dejavnost je opravljanje plačilnih storitev za uporabnike plačilnih storitev. Prav tako ni primerno, da se uporablja za storitve, pri katerih se prenos sredstev od plačnika k prejemniku plačila ali transport izvrši samo v bankovcih in kovancih ali pri katerih prenos temelji na čeku, računu, zadolžnici ali drugih instrumentih, potrdilih ali karticah, ki se glasijo na ponudnika plačilnih storitev ali drugo stranko zaradi dajanja sredstev na razpolago prejemnika plačila. Čeprav bi se moral pravni okvir uporabljati za uporabnike plačilnih storitev in njihovo povezavo s ponudniki plačilnih storitev pri vsaki uporabi plačilnih storitev, se nekatere določbe ne bi smele uporabljati za transakcije nad določenim zneskom, ker se bo lahko uporabnik s ponudnikom plačilnih storitev dogovoril o natančnejših in ustrežnejših pogojih.
- (7) Treba je navesti kategorije ponudnikov plačilnih storitev, ki lahko zakonito opravljajo navedene storitve povsod po Skupnosti, in sicer kreditne institucije, ki od uporabnikov sprejemajo depozite za financiranje plačilnih transakcij in ki bi morale še naprej izpolnjevati bonitetne zahteve iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/12/ES z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij²¹, institucije za izdajo elektronskega denarja za financiranje plačilnih transakcij, ki bi morale še naprej izpolnjevati bonitetne zahteve iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/46/ES z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja²², ter poštnih institucij, ki opravljajo storitev

¹⁷ UL L 344, 28.12.2001, str. 13.

¹⁸ UL L 365, 24.12.1987, str. 72.

¹⁹ UL L 317, 24.11.1988, str. 55.

²⁰ UL L 208, 2.8.1997, str. 52.

²¹ UL L 126, 26.5.2000, str. 1.

²² UL L 275, 27.10.2000, str. 39.

brezgotovinskega nakazovanja na podlagi nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti.

- (8) Za odpravo pravnih ovir za vstop na trg pa je treba določiti enotno dovoljenje za vse ponudnike plačilnih storitev, ki niso povezani s sprejemanjem depozitov ali izdajanjem elektronskega denarja. Zato je primerno, da se uvede četrta kategorija ponudnikov storitev, v nadaljnjem besedilu „plačilne institucije“, tako da se predvidi izdajanje dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti fizičnim in pravnim osebam zunaj obstoječih kategorij, ob upoštevanju vrste strogih in obsežnih pogojev. Tako bi se za tovrstne storitve uporabljali enaki pogoji na celotnem ozemlju Skupnosti.
- (9) Pogoji za izdajanje dovoljenj in ohranjanje dovoljenja za kreditne institucije morajo vsebovati bonitetne zahteve, sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo taki organi pri svojem poslovanju. Navedene zahteve naj upoštevajo dejstvo, da se plačilne institucije ukvarjajo z bolj specializiranimi in omejenimi dejavnostmi in pri tem ustvarjajo tveganja, ki so ožja in jih je lažje spremljati in nadzorovati kakor tista, ki nastanejo pri celotnem spektru dejavnosti kreditnih institucij. Plačilne institucije ne bi smele sprejemati depozitov od uporabnikov in bi jim moralo biti dovoljeno uporabljati samo sredstva, prejeta od uporabnikov za opravljanje plačilnih storitev. Treba bi bilo določiti, da se sredstva strank vodijo ločeno od sredstev, ki jih ima plačilna institucija za druge poslovne dejavnosti. Za plačilne institucije bi se morale uporabljati tudi učinkovite zahteve za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.
- (10) Države članice morajo imenovati pristojne organe za izdajanje dovoljenj plačilnim institucijam za opravljanje stalnih kontrol in za odločanje glede odvzema dovoljenj. Zaradi zagotavljanja enake obravnave države članice ne bi smele uporabljati nobenih zahtev za plačilne institucije razen tistih, ki so navedene v tej direktivi. Vse odločitve pristojnih organov pa mora biti mogoče izpodbijati na sodiščih. Poleg tega naloge pristojnih organov ne bi smele posegati v pregled nad delovanjem plačilnih sistemov, kar je v skladu s četrto alineo člena 105(2) Pogodbe naloga, ki jo mora opravljati Evropski sistem centralnih bank.
- (11) Glede na to, da je zaželena registracija identitete in lokacije vseh oseb, ki opravljajo plačilne storitve, ter da se jim odobri merilo za sprejem, ne glede na to, ali so sposobni izpolnjevati vse pogoje za izdajo dovoljenja za plačilne institucije, tako da se nikomur ne bi bilo treba zatekati v sivo ekonomijo, je primerno, da se predvidi mehanizem, s katerimi se bodo lahko ponudniki plačilnih storitev, ki ne zmorejo izpolniti vseh pogojev, vseeno obravnavali kot plačilne institucije. Za navedene namene je primerno, da se državam članicam dovoli vpis takih oseb v register plačilnih institucij, čeprav se ne uporabljajo vsi pogoji za izdajo dovoljenja. Vendar pa je nujno omogočiti, da se odstopanje določi za vsak primer posebej ob izpolnjevanju strogih zahtev, ki zadevajo obseg transakcij in pomen za javni interes. Pomembno je tudi določiti, da se v primerih, ko se uporabi odstopanje, plačilne storitve, ki se opravljajo znotraj Skupnosti, lahko opravljajo samo v državi članici registracije.
- (12) Za delovanje ponudnika plačilnih storitev je nujno, da lahko posluje znotraj plačilnih sistemov ali v takih sistemih sodeluje. Da bi zagotovili enako obravnavo povsod po Skupnosti med različnimi kategorijami ponudnikov plačilnih storitev v skladu s pogoji njihovega bonitetnega dovoljenja, je nujno pojasniti pravila v zvezi z dostopom do

opravljanja plačilnih storitev in sodelovanja v plačilnih sistemih. Treba je predvideti nediskriminatorno obravnavo plačilnih in kreditnih institucij glede njihovega delovanja znotraj plačilnih sistemov in njihovega dostopa do plačilnih sistemov.

- (13) Treba je določiti vrsto pravil za zagotavljanje preglednosti pogojev za plačilne storitve.
- (14) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za plačilne transakcije, izvedene v gotovini, ali za tiste, ki temeljijo na papirnih čekih, saj jih zaradi njihove narave ni mogoče obdelovati tako učinkovito kakor druga plačilna sredstva, na primer elektronska plačila.
- (15) Pravila glede preglednosti pogojev za plačilne storitve, ki jih vsebuje ta direktiva, ter pravila o pravicah in obveznostih, povezanih z opravljanjem in uporabljanjem plačilnih storitev, se ne bi smela uporabljati, če znesek plačilne transakcije presega 50.000 EUR, ker se plačila nad tem zneskom ponavadi ne obdelujejo na enak način, se pogosto usmerjajo preko drugačnih mrež, zanje pa se uporabljajo drugačni tehnični in pravni postopki, ki jih je treba ohraniti.
- (16) Ta direktiva bi morala določiti obveznosti, ki bi jih morali imeti ponudniki plačilnih storitev za zagotavljanje informacij uporabnikom plačilnih storitev, ki bi morali prejeti enakovredne jasne podatke o plačilnih storitvah, da bi se lahko ustrezno določili in imeli možnost izbire znotraj EU. Zaradi zagotavljanja preglednosti ta direktiva določa zahteve, potrebne za zagotavljanje potrebnih in zadostnih informacij uporabnikom plačilnih storitev tako glede pogodbe za plačilno storitev kot glede plačilne transakcije.
- (17) Nujno je uskladiti preglednost pogojev za plačilne storitve, ker morajo imeti uporabniki plačilnih storitev jasne informacije o plačilnih storitvah, da bi se lahko ustrezno odločali o tem, katero uporabiti. Treba je določiti zahteve za zagotavljanje potrebnih in zadostnih informacij, brez preobremenjevanja uporabnika plačilne storitve, glede pogodbe za plačilno storitev in glede odobritve in izvedbe plačilne transakcije.
- (18) Zahtevane informacije naj bodo sorazmerne s potrebami uporabnikov in sporočene na standarden način. Zahteve po informacijah za posamezno plačilno transakcijo pa naj se razlikujejo od tistih za okvirni sporazum, ki predvideva vrsto plačilnih transakcij.
- (19) Za omogočanje večje mobilnosti strank naj imajo uporabniki plačilne storitve na voljo možnost, da prekinejo okvirno pogodbo, sklenjeno za daljše obdobje ali za nedoločen čas, ne da bi bili zato bremenjeni. Za navedeno pravico pa se po potrebi lahko zahteva odpovedni rok, ki je določen v pogodbi.
- (20) Mikro plačila bi morala biti možnost, ki je poceni in preprosta za uporabo v primeru poceni blaga in storitev, in ne bi smela biti preobremenjena s pretiranimi zahtevami. Ustrezne zahteve po informacijah in pravila o njihovem izvajanju bi bilo treba zato poenostaviti. Treba bi bilo določiti jasna pravila o tem, kako naj uporabnik plačilne storitve odobri transakcije. To je pomembno zato, da se zagotovi zaupanje uporabnikov in pravna gotovost za stranke, udeležene v plačilni transakciji, ker bi bile v odsotnosti pravilne odobritve navedene transakcije neveljavne in plačnik bi bil upravičen do takojšnjega vračila. Nujno je določiti obveznosti tako za ponudnika kot za uporabnika plačilnih storitev, da se zagotovi, da varnost instrumenta za preverjanje

plačila ni ogrožena in da se v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ugotovi, ali je nastopila kršitev pogodbe, in da se ocenijo posledice take kršitve.

- (21) Da bi uporabnike plačilnih storitev spodbudili, da svojega ponudnika plačilnih storitev nemudoma obvestijo o kraji ali izgubi instrumenta za preverjanje plačila in tako zmanjšajo tveganje neodobrenih transakcij, naj bodo uporabniki odgovorni samo za omejeni znesek do časa, ko obvestijo ponudnika plačilnih storitev o izgubi ali kraji, razen če njihovo ravnanje kaže na goljufijo ali hudo malomarnost. Poleg tega, ko uporabnik obvesti ponudnika plačilne storitve, da bi lahko bil njegov instrument za preverjanje plačila ogrožen, se od uporabnika ne bi smelo zahtevati, da krije kakršne koli dodatne izgube, ki so posledica nedovoljene uporabe navedenega instrumenta. Če uporabnikov instrument za preverjanje plačila ni bil izgubljen ali ukraden, uporabnik ne bi smel nositi nobenih finančnih posledic nedovoljene uporabe.
- (22) Treba bi bilo predvideti razporejanje izgub v primeru neodobrenih plačilnih transakcij. Navedene določbe pa se ne bi smele uporabljati za tiste uporabnike plačilne storitve, ki so podjetja, katerih velikost presega velikost mikropodjetja, kakor je opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja o opredelitvi mikro, majhnih in srednje velikih podjetij, kakor je bila objavljena v *Uradnem listu Evropske unije* dne 20. maja 2003²³, ker so taka podjetja ponavadi v položaju, ki jim omogoča presojo tveganja goljufije in sprejetje izravnalnih ukrepov.
- (23) V primerih, ko uporabnik terja nadomestilo za plačilno transakcijo, v kateri ni bil naveden znesek, pravice do nadomestila ne bi smele vplivati na obveznost plačnika do prejemnika plačila za naročeno, potrošeno ali zakonito zaračunano blago ali storitve, ali pravice uporabnika v zvezi s preklicem plačilnega naloga.
- (24) Glede na hitrost, s katero sodobni popolnoma avtomatizirani plačilni sistemi obdelujejo plačilne transakcije, kar pomeni, da po določenem času plačilnega naloga ni mogoče preklicati brez visokih stroškov ročnega posredovanja, je treba določiti jasen rok za preklic, da bi omogočili učinkovito obdelavo, hkrati pa zagotovili pravno gotovost za vse sodelujoče stranke. Primerno je določiti, da je navedeni rok čas, ko ponudnik plačilnih storitev sprejme transakcijo, in da ga je treba izrecno ali implicitno sporočiti uporabniku plačilnih storitev.
- (25) Za popolnoma integrirano obdelavo plačil brez ročnega posredovanja in pravno gotovost glede izpolnitve osnovnih obveznosti med uporabniki plačilnih storitev, je nujno, da se celotni znesek, ki ga prenese plačnik, nakaže na račun prejemnika plačila. V skladu s tem ne bi smelo biti dovoljeno, da posredniki, ki sodelujejo v izvršitvi plačilnih transakcij, uveljavljajo odbitke od prenesenih zneskov. Po drugi strani pa bi moralo biti omogočeno, da prejemnik plačila sklene izrecen dogovor s svojim ponudnikom plačilnih storitev, po katerem lahko slednji zaračuna svojo provizijo. To bi moralo veljati samo za plačila, izvršena samo v valuti države članice, pri katerih ne poteka menjava valut in se oba ponudnika plačilnih storitev nahajata v Skupnosti.
- (26) Kar zadeva provizije so izkušnje pokazale, da je delitev provizij med plačnikom in prejemnikom plačila najbolj učinkovit sistem, ker pospešuje obdelavo plačil brez ročnega posredovanja. Zato bi bilo treba določiti, da ustrezna ponudnika plačilnih storitev zaračunata provizije neposredno prejemniku plačila in plačniku. To pa bi se

²³ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

moralo uporabljati le, če se tako ponudnik plačilnih storitev plačnika kot ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahajata v Skupnosti, in če transakcija ne zahteva menjave valut.

- (27) Za izboljšanje učinkovitosti plačil v Skupnosti bi bilo treba določiti obdobje enega dne kot najdaljši rok izvršitve vseh plačil, ki jih sproži plačnik in ne zahtevajo pretvorbe valut, vključno s kreditnimi prenosi in denarnimi nakazili. Za vsa druga plačila, kakor so plačila, ki jih je začel prejemnik plačila ali so bila začeta preko njega, vključno z direktnimi bremenitvami in plačili s karticami, v odsotnosti izrecnega dogovora med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev o daljšem roku izvršitve, naj se uporablja rok izvršitve en dan. V primeru izključno nacionalnih plačil pa se glede na to, da so nacionalne plačilne infrastrukture ponavadi zelo učinkovite, ter za preprečevanje poslabšanja sedanje ravni kakovosti storitev, sme dovoliti državam članicam, da ohranijo pravila, ki določajo čas izvršitve, krajši kakor en dan.
- (28) Glede na razlike med pravili, ki urejajo delovanje plačilnih sistemov v Skupnosti in tistimi, ki urejajo plačilne sisteme v tretjih državah, je primerno, da se določbe o izvršitvi za celotni znesek ter času izvršitve omejijo na primere, ko se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v Skupnosti.
- (29) Za uporabnika plačilnih storitev je nujno, da pozna realne stroške in bremenitve plačilnih storitev, ki mu omogočajo ustrezno izbiro. V skladu s tem se ne bi smela dovoliti uporaba nepreglednih načinov oblikovanja cen, ker je splošno znano, da te metode uporabnikom zelo otežujejo določanje realne cene plačilne storitve. Uporaba datuma valute v škodo uporabnika ne bi smela biti dovoljena.
- (30) Za nemoteno in učinkovito delovanje plačilnega sistema mora uporabnik imeti možnost zanašati se na to, da bo ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo pravilno in v dogovorjenem času. Formalno pa ponudniku malo stvari preprečuje, da tega ne bi storil. Prvič, ponudnik je v položaju, da ocenjuje tveganja, ki jih vsebuje plačilna transakcija, katere izvršitev je sprejel. Drugič, ponudnik je tisti, ki zagotavlja plačilni sistem, pripravi ureditve za odpoklic napačno ali nepravilno dodeljenih sredstev in v večini primerov odloča o posrednikih, ki sodelujejo pri izvršitvi transakcije. Poleg tega veliko število opravljenih plačilnih transakcij olajšuje ponudnikom razdelitev tveganja napak ali nedelovanja v plačilnem sistemu in prikaz tega tveganja v svojih stroških. Glede na vse to je popolnoma primerno, da se določi dosledna odgovornost ponudnika plačilnih storitev za izvrševanje plačilnih transakcij, ki jih sprejme od uporabnika. Določbe o strogi obveznosti pa se ne bi smele v celoti uporabljati v primerih, ko se ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila nahaja zunaj Skupnosti.
- (31) Ponudnik plačilnih storitev bi moral imeti možnost nedvoumno navesti informacije, ki jih bo zahteval za izvršitev plačilnega naloga. Po drugi strani pa za preprečevanje razdrobljenosti in zato, da se ne bi ogrozila ustanovitev integriranih plačilnih sistemov v Skupnosti, državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno zahtevati uporabe posebnih identifikacijskih oznak za plačilne transakcije. Stroga obveznost ponudnika plačilnih storitev bi morala biti omejena na pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s plačilnim nalogom uporabnika plačilnih storitev.
- (32) Za spodbujanje učinkovitega preprečevanja goljufij in za boj proti goljufijam v zvezi s plačili na celotnem ozemlju Skupnosti, bi bilo treba urediti učinkovito izmenjavo

podatkov med ponudniki plačilnih storitev, ki bi morali imeti dovoljenje za zbiranje, obdelavo in izmenjavo osebnih podatkov v zvezi z osebami, ki sodelujejo v goljufiji v zvezi s plačili. Vse navedene dejavnosti bi se morale izvajati v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov²⁴.

- (33) Treba je zagotoviti učinkovito uresničevanje določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na podlagi te direktive. Zato bi bilo treba vzpostaviti ustrezne postopke, s katerimi bo možno obravnavati pritožbe proti ponudnikom plačilnih storitev, ki je izpolnjujejo navedenih določb, in zagotoviti, če je primerno, določitev sorazmernih in odvračilnih kazni.
- (34) Brez poseganja v pravico strank, da sprožijo postopke na sodišču, naj države članice zagotovijo dostopno in stroškovno občutljivo reševanje sporov med ponudniki plačilnih storitev, ki so posledica pravic in obveznosti iz te direktive.
- (35) Ta direktiva naj ne posega v določbe nacionalne zakonodaje v zvezi s posledicami glede odgovornosti za netočnost v izražanju ali posredovanju izjave.
- (36) Ker je treba pregledati učinkovito delovanje te direktive in spremljati napredovanje pri vzpostavljanju enotnega plačilnega trga, bi morala Komisija dve leti po koncu obdobja za prenos te direktive pripraviti poročilo.
- (37) Ker so bile določbe Direktive 97/5/ES popolnoma spremenjene, bi bilo treba navedeno direktivo razveljaviti.
- (38) Treba je določiti bolj natančna pravila v zvezi z zlorabo plačilnih kartic, kar je področje, ki ga trenutno obravnavata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES z dne 20. maja 1997 o varstvu potrošnikov glede sklepanja pogodb pri prodaji na daljavo²⁵ in Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES²⁶. Navedene direktive je zato treba ustrezno spremeniti.
- (39) Ker se v skladu z Direktivo 2000/12/ES za finančne institucije ne uporabljajo pravila, ki se uporabljajo za kreditne institucije, bi se morale zanje uporabljati iste zahteve, kakor za kreditne institucije, da bi lahko opravljale plačilne storitve na celotnem ozemlju Skupnosti. Zato bi bilo treba ustrezno spremeniti Direktivo 2000/12/ES.
- (40) Zaradi pravne gotovosti je primerno, da se sprejmejo prehodne ureditve v skladu s katerimi bodo osebe, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucije v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred začetkom veljavnosti te direktivo, v določenem obdobju še naprej opravljale navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.

²⁴ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

²⁵ UL L 144, 4.6.1997, str.19; Direktiva, kakor je nazadnje spremenjena z Direktivo 2005/29/ES (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

²⁶ UL L 271, 9.10.2002, str.16; Direktiva, kakor je spremenjena z Direktivo 2005/29/ES.

- (41) Ker ciljev predlaganega ukrepa, to je vzpostavitve enotnega trga plačilnih storitev, ni mogoče dovolj dobro dosegati na ravni držav članic, ker zahteva uskladitev številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, lahko pa se bolje dosegajo na ravni Skupnosti, sme Skupnost sprejeti ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (42) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil²⁷ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1 *Vsebina*

Ta direktiva določa pravila v skladu s katerimi države članice razlikujejo naslednje štiri kategorije ponudnikov plačilnih storitev:

- (a) kreditne institucije v smislu Direktive 2000/12/ES;
- (b) institucije za izdajo elektronskega denarja v smislu Direktive 2000/46/ES;
- (c) poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja, kakor so navedene v drugi alineji člena 2(3) Direktive 2000/12/ES, ki imajo pravico opravljati plačilne storitve na podlagi nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti;
- (d) druge fizične ali pravne osebe, ki so pridobile dovoljenje v skladu s členom 6 te direktive za opravljanje in izvrševanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti, v nadaljnjem besedilu „plačilne institucije“.

Ta direktiva določa tudi pravila v zvezi s pogoji glede preglednosti ter ustrezne pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev kot redne ali poklicne dejavnosti.

Centralne banke, ki so monetarne oblasti in javni organi, ki opravljajo plačilne storitve, se ne štejejo za ponudnike plačilnih storitev.

²⁷ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Člen 2
Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja samo za poklicne dejavnosti, naštet v prilogi, ki vsebujejo izvrševanje plačilnih transakcij v imenu fizične ali pravne osebe, v nadaljnjem besedilu „plačilne storitve“, pri katerih se vsaj eden od ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Skupnosti.

Vendar pa se za plačilne storitve, pri katerih znesek transakcije presega 50.000 EUR, ne uporabljata naslova III in IV.

Za namene te direktive plačilna transakcija pomeni dejanje, ki ga sproži plačnik ali prejemnik plačila, in sicer polog, dvig ali prenos sredstev od plačnika do prejemnika plačila, ne glede na obveznosti med uporabniki plačilnih storitev.

2. Če ni določeno drugače se ta direktiva uporablja za plačilne storitve v kateri koli valuti.

Člen 3
Negativni obseg uporabe

Ta direktiva se ne uporablja za naslednje:

- (a) transakcije, pri kateri gre samo za prenos gotovine od plačnika do prejemnika plačila;
- (b) poklicno zbiranje in dostava gotovine, vključno s prevozom, brez pretvorbe gotovine v knjižni denar ali v elektronski denar v smislu Direktive 2000/46/ES;
- (c) plačilne transakcije, pri katerih gre za nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
- (d) gotovinska povračila prejemnika plačila plačniku po plačilni transakciji, ki sledijo izrecnemu zahtevku uporabnika plačilnih storitev, podanem tik pred izvršitvijo plačilne transakcije s plačilno kartico, in so popolnoma neodvisna od cene kupljenega blaga ali storitev;
- (e) menjava deviz v domačo valuto in obratno, oziroma dejavnosti gotovina za gotovino, če se sredstva ne hranijo kot gotovinska vloga na plačilnem računu;
- (f) plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov, ki so izdani na ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na razpolago prejemniku plačila:
 - (i) papirni čeki v skladu z Ženevsko konvencijo z dne 19. marca 1931 o enotnem zakonu za čeke;
 - (ii) papirni čeki, podobni tistim iz točke (i), ki jih ureja zakonodaja držav članic, ki niso članice Ženevske konvencije iz leta 1931;
 - (iii) papirna potrdila;
 - (iv) papirni potovalni čeki;

- (v) papirne zadolžnice;
- (g) plačilne transakcije, izvedene znotraj plačilnega sistema ali sistema obračuna in poravnave vrednostnih papirjev ali med obračunskimi ali poravnalnimi zastopniki, glavnimi nasprotnimi strankami in/ali centralnimi bankami, ter ponudniki plačilnih storitev ter njihovimi vezanimi zastopniki ali njihovimi hčerinskimi družbami, razen člena 23;
- (h) storitve, ki jih ponujajo ponudniki tehničnih storitev, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, ne da bi v katerem koli trenutku imeli v lasti sredstva, ki se prenašajo, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, potrditvijo podatkov in subjektov, zagotavljanjem IT in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve;
- (i) storitve, ki se lahko uporabljajo za nakup blaga ali storitev samo v okviru omejene mreže odvisnih ponudnikov storitev in temeljijo na instrumentih, kakršni so potrdila in kartice, če taki instrumenti niso unovčljive;
- (j) plačilne transakcije, izvršene z mobilnimi telefoni ali drugimi digitalnimi ali informacijskimi napravami, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (i) ponudnik storitev, ki upravlja telekomunikacijski ali informacijski sistem ali mrežo, je tesno povezan z razvojem digitalnega blaga ali elektronskih komunikacijskih storitev, ki jih opravlja;
 - (ii) blago in storitve se ne morejo dobaviti v odsotnosti ponudnika storitev;
 - (iii) druge možnosti za plačilo ni.
- (k) plačilne transakcije, ki se izvedejo med ponudniki plačilnih storitev in vezanimi zastopniki ali hčerinskimi družbami, brez poseganja v člen 23, ki se uporablja v vsakem primeru.

Člen 4 *Opredelitev pojmov*

V tej direktivi se uporabljajo naslednji izrazi:

- (1) „*matična država članica*“ pomeni katero koli od naslednjih:
 - (i) če je plačilna institucija fizična oseba, državo članico, v kateri se nahaja glavna uprava ponudnika plačilnih storitev;
 - (ii) če je plačilna institucija pravna oseba, državo članico, v kateri se nahaja njen registrirani sedež;
 - (iii) če plačilna institucija v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, državo članico, v kateri se nahaja njena glavna uprava;

- (2) „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico razen matične države članice, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali vezanega zastopnika ali opravlja plačilne storitve;
- (3) „plačilni sistem“ pomeni sistem za prenos sredstev s formalnimi in standardiziranimi ureditvami ter skupnimi pravili za obdelavo, obračun in/ali poravnavo plačilnih transakcij;
- (4) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima pravico razpolaganja s sredstvi, in ki omogoči prenos teh sredstev prejemniku plačila;
- (5) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je končni prejemnik sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije;
- (6) „uporabnik plačilnih storitev“ je fizična ali pravna oseba, ki se poslužuje plačilnih storitev kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje;
- (7) „plačilni račun“ pomeni račun, voden v imenu uporabnika plačilne storitve, ki se uporablja izključno za plačilne transakcije;
- (8) „sredstva“ pomeni gotovino, knjižni denar in elektronski denar, kakor je naveden v Direktivi 2000/46/ES;
- (9) „razpoložljivost sredstev“ pomeni, da lahko uporabnik plačilnih storitev uporabi sredstva na plačilnem računu brez zaračunavanja provizije;
- (10) „plačilni nalog“ je navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim se zahteva izvedba plačilne transakcije;
- (11) „datum valute“ pomeni referenčni čas, ki ga uporablja ponudnik plačilnih storitev za izračun obresti na sredstva, prenesena s plačilnega računa ali na plačilni račun;
- (12) „referenčni menjalni tečaj“ pomeni menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun menjave valut in ki prihaja iz vira, ki ga lahko preverita obe stranki v pogodbi o plačilnih storitvah;
- (13) „potrditev“ pomeni postopek, ki omogoča ponudniku plačilnih storitev, da preveri, da ima uporabnik, ki izdaja plačilni nalog, dovoljenje da to stori;
- (14) „referenčna obrestna mera“ je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti, ki se uporabljajo, in ki prihaja iz vira, ki ga lahko preverita obe stranki v pogodbi o plačilnih storitvah;
- (15) „enolična identifikacijska oznaka“ pomeni informacijo, ki jo navede ponudnik plačilnih storitev in ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev za nedvoumno identifikacijo drugega uporabnika plačilnih storitev, ki sodeluje v plačilni transakciji, sestavlja pa jo IBAN (mednarodna številka bančnega računa), BIC (bančna identifikacijska koda), številka bančnega računa, številka kartice ali ime;
- (16) „vezani zastopnik“ je fizična ali pravna oseba, ki ukrepa v imenu plačilne institucije pri izvajanju plačilnih storitev;

- (17) „*instrument za preverjanje plačila*“ pomeni vsako osebno napravo in/ali niz postopkov, ki jih uporablja uporabnik plačilnih storitev, da omogoči ponudniku plačilnih storitev potrditev plačilnega naloga. Če tega ne zagotovi ponudnik plačilnih storitev, se lahko ponudnik in uporabnik plačilnih storitev dogovorita o uporabi katerega koli drugega instrumenta za potrditev plačilnih nalogov, ki lahko služi tudi za druge namene;
- (18) „*sredstvo za sporazumevanje na daljavo*“ pomeni vsako sporazumevalno sredstvo, ki se lahko brez istočasne fizične navzočnosti ponudnika in uporabnika plačilnih storitev uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah;
- (19) „*trajni nosilec podatkov*“ je vsak instrument, ki omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno na uporabnika plačilnih storitev, tako da so dostopni za poznejše prebiranje tako dolgo, kakor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov; Trajni nosilec podatkov obsega zlasti izpis iz bančnih tiskalnikov, računalniške diskete, CD-ROM, DVD in trde diske osebnih računalnikov, na katerih se shranjuje elektronska pošta, vendar ne vključuje spletnih strani, razen če take strani izpolnjujejo merila, navedena v prvem stavku te točke;

NASLOV II

Ponudniki plačilnih storitev

Poglavje 1

Plačilne institucije

ODDELEK 1

SPLOŠNA PRAVILA

Člen 5

Prošnje za dovoljenje

Plačilna institucija za pridobitev dovoljenja predloži pisno prošnjo pristojnim organom matične države članice, skupaj z naslednjim:

- (a) program poslovanja, ki navaja posebne vrste predvidenih plačilnih storitev;
- (b) poslovni načrt, vključno z okvirnim izračunom proračuna za prva tri finančna leta, ki bo omogočil predvidevanje, da je prosilec sposoben uporabljati primerne in sorazmerne sisteme, vire sredstev in postopke za zanesljivo poslovanje;
- (c) opis prosilčevih upravnih in računovodskih postopkov, ki bodo omogočili predvidevanje, da prosilec izvaja zanesljive in primerne postopke in kontrole;
- (d) opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vzpostavil prosilec zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s pranjem denarja na podlagi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES²⁸;
- (e) opis prosilčevih postopkov za upravljanje s tveganji;
- (f) opis prosilčeve organizacijske zgradbe in po potrebi sodelovanja z nacionalnim ali mednarodnim plačilnim sistemom;
- (g) identiteta oseb, ki imajo v prosilcu neposredno ali posredno kvalificirane deleže v smislu člena 1(10) Direktive 2000/12/ES, in velikost njihovih dejanskih deležev;
- (h) če je prosilec pravna oseba, identiteta fizičnih oseb, ki so njegovi zastopniki, njegovi večinski delničarji in nastopajo kot direktorji, ter dokazila, da imajo navedene osebe dovolj dober ugled ter ustrezno znanje in sposobnost opravljanja plačilnih storitev;
- (i) identiteta vodilnega poslovodnega delavca ter dokazila, da ima oseba, ki dejansko upravlja poslovanje prosilca, dober ugled ter primerno znanje in sposobnost opravljati plačilne storitve;

²⁸ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

- (j) pravni status prosilca;
- (k) naslov, kjer je mogoče dobiti ustrezne dokumente.

Za namene točke (c) prosilec zagotovi opis organizacijskih ureditev, ki jih je vzpostavil, da bi sprejel vse razumne ukrepe za varovanje interesov svojih uporabnikov in da bi zagotovil neprekinjenost in zanesljivost delovanja plačilnih storitev.

Člen 6 Izdaja dovoljenj

Dovoljenje izdajo pristojni organi, če informacije in dokazila, ki spremljajo prošnjo, izpolnjujejo vse zahteve iz člena 5.

Prošnja za dovoljenje se ne pregleduje glede na zahteve poleg tistih, ki so navedene v členu 5.

Dovoljenje velja v vseh državah članicah in plačilni instituciji omogoča opravljanje plačilnih storitev na celotnem ozemlju Skupnosti, na podlagi svobode opravljanja storitev ali pa na podlagi svobode ustanavljanja.

Člen 7 Sporočanje odločitev

V roku treh mesecev od prejema prošnje ali, če je prošnja nepopolna, v roku treh mesecev od prejema informacij, potrebnih za odločanje, pristojni organi obvestijo prosilca, ali je njegova prošnja odobrena ali zavrnjena.

Za vsako zavrnitev prošnje se navedejo razlogi.

Člen 8 Registracija

Države članice vzpostavijo register plačilnih institucij.

Register se redno dopolnjuje z najnovejšimi podatki. Javno je na vpogled in dostopen preko spletne strani.

Člen 9 Ohranjanje dovoljenja

Če sprememba vpliva na natančnost podatkov in dokazil, predloženih na podlagi člena 5, plačilna institucija o tem nemudoma obvesti pristojni organ svoje matične države članice.

Člen 10 Dejavnosti

1. Plačilne institucije imajo pravico do opravljanja naslednjih dejavnosti:

- (a) opravljanje plačilnih storitev;
- (b) opravljanje poslovnih in sorodnih pomožnih storitev, kakor so jamstvo za izvršitev plačilnih storitev, storitve menjave valut, dejavnosti hrambe ter shranjevanje in obdelava podatkov;
- (c) dostopanje do plačilnih sistemov in njihovo vodenje za namen prenosa, obračuna in poravnave sredstev, vključno z instrumenti in postopki v zvezi s sistemi.

V smislu točke (a) sredstva, ki jih plačilne institucije prejmejo od uporabnikov plačilnih storitev zaradi opravljanja plačilnih storitev, ne predstavljajo vlog ali drugih vračljivih denarnih zneskov v smislu člena 3 Direktive 2000/12/ES ali elektronskega denarja v smislu Direktive 2000/46/ES.

- 2. Plačilne institucije ne uporabijo sredstev, prejetih od uporabnikov plačilnih storitev in sprejetih posebej v povezavi s plačilno storitvijo, za podporo drugih poslovnih dejavnosti razen plačilnih storitev. Plačilne institucije v svojih knjigah vodijo sredstva uporabnikov plačilnih storitev, sprejeta za plačilne transakcije, ločeno od drugih sredstev, sprejetih za dejavnosti, ki niso plačilne storitve.
- 3. Poslovne dejavnosti plačilnih institucij z dovoljenjem so neizključne in niso omejene na plačilne storitve, ob upoštevanju veljavne nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti.

ODDELEK 2 DRUGE ZAHTEVE

Člen 11

Uporaba vezanih zastopnikov, zunanjih zmogljivosti ali hčerinskih družb

- 1. V primerih, ko plačilna institucija namerava opravljati plačilne storitve preko vezanega zastopnika ali hčerinske družbe, sporoči ime in naslov vezanega zastopnika ali hčerinske družbe, ki jih uporablja, pristojnim organom v matični državi članici.
- 2. Če namerava plačilna institucija uporabljati zunanje zmogljivosti za izvajanje dela ali vseh svojih poslov, o tem obvesti pristojni organ.
- 3. Plačilne institucije zagotovijo, da vezani zastopniki ali hčerinske družbe, ki delujejo v svojem imenu, o tem obvestijo uporabnike plačilnih storitev.

Člen 12

Odgovornost

- 1. Države članice zagotovijo, da plačilne institucije v primeru, ko uporabljajo tretje stranke za opravljanje operativnih funkcij, sprejmejo ustrezne ukrepe, da preprečijo neprimerna operativna tveganja.

2. Države članice zahtevajo, da plačilne institucije ostanejo v celoti odgovorne za vsa dejanja svojih vodilnih delavcev, zaposlenih, vezanih zastopnikov ali hčerinskih družb na podlagi te direktive.

Člen 13
Vodenje evidence

Države članice zahtevajo, da plačilne institucije vodijo evidenco vseh storitev in transakcij, ki jo hranijo razumno dolgo, vendar ne več kakor pet let.

Člen 14
Kraj glavne uprave

Države članice zahtevajo, da ima plačilna institucija, ki je pravna oseba in ima na podlagi nacionalne zakonodaje svoje matične države članice registrirani sedež, glavno upravo v isti državi članici kot registrirani sedež.

Vsaka plačilna institucija, ki ni zajeta v prvi odstavek, mora imeti glavno upravo v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.

ODDELEK 3
PRISTOJNI ORGANI IN NADZOR

Člen 15
Imenovanje pristojnih organov

1. Države članice kot pristojne organe, odgovorne za izvajanje tega naslova, imenujejo javne organe ali organe, ki jih priznajo nacionalna zakonodaja ali javni organi, ki jih v ta namen izrecno pooblasti nacionalna zakonodaja.

Pristojni organi bi morali zagotavljati neodvisnost od gospodarskih subjektov in preprečevati navzkrižja interesov. Taki organi niso plačilne institucije, kreditne institucije, institucije za izdajo elektronskega denarja ali poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja.

Države članice o tem obvestijo Komisijo.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi, imenovani na podlagi odstavka 1, vsa potrebna pooblastila za opravljanje svojih nalog.
3. Če je za zadeve, ki jih obravnava ta naslov, na njenem ozemlju več kakor en pristojni organ, država članica zagotovi, da navedeni organi tesno sodelujejo, da lahko učinkovito opravljajo svoje naloge.

Člen 16

Nadzor

Države članice zagotovijo, da je nadzor, ki ga izvajajo pristojni organi za pregledovanje neprekinjene skladnosti s tem naslovom, sorazmeren, primeren in odziven na tveganja, katerim so izpostavljene plačilne institucije.

Za preverjanje skladnosti s tem naslovom lahko pristojni organi sprejmejo le naslednje ukrepe:

- (a) zahtevajo, da plačilna institucija pošlje kakršne koli podatke, ki so potrebni za spremljanje skladnosti;
- (b) opravljajo inšpekcijske preglede na kraju samem v plačilnih institucijah, zunanjih izvajalcih, vezanih zastopnikih ali hčerinskih družbah v pristojnosti plačilne institucije;
- (c) izdajajo priporočila in smernice;
- (d) izdajajo opozorila in nalagajo sorazmerne kazni v primerih neskladnosti;
- (e) začasno prekličejo ali odvzamejo dovoljenje v primerih, ko pogoji za izdajo dovoljenja v skladu s členom 5 niso več izpolnjeni.

Člen 17

Poklicna skrivnost

1. Države članice zagotovijo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ter strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, zavezuje dolžnost varovanja poklicne skrivnosti, brez poseganja v primere, ki sodijo v kazensko pravo.
2. Pri izmenjavi informacij v skladu s členom 19 se strogo uporablja načelo poklicne skrivnosti, da se zagotovi varstvo pravic posameznikov in podjetij.

Člen 18

Pravica pritožbe na sodišču

Države članice zagotovijo možnost pritožbe na sodiščih zoper odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi za plačilne institucije v zvezi z spoštovanjem zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo.

Prvi odstavek se uporablja tudi v primerih neukrepanja.

Člen 19

Izmenjava informacij

Pristojni organi različnih držav članic sodelujejo, zlasti pa si izmenjujejo podatke za zagotavljanje pravilne uporabe te direktive.

Države članice poleg tega dovolijo izmenjavo informacij med svojimi pristojnimi organi in naslednjimi:

- (a) pristojnimi organi držav članic gostiteljic, pristojnih za izdajo dovoljenja in nadzor plačilnih institucij;
- (b) centralnimi bankami, Evropskim sistemom centralnih bank in Evropsko centralno banko kot monetarnimi oblastmi in po potrebi drugimi javnimi organi, pristojnimi za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave;
- (c) drugimi ustreznimi organi, določenimi na podlagi te direktive in druge zakonodaje Skupnosti, ki se uporablja za ponudnike plačilnih storitev.

Člen 20

Uresničevanje pravice ustanavljanja in svobode opravljanja storitev

1. Vsaka plačilna institucija z dovoljenjem, ki želi prvič opravljati svoje storitve v državi članici, razen svoje matične države članice, na podlagi uresničevanja pravice ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev, obvesti pristojne organe v matični državi članici.

Pristojni organi v matični državi članici v enem mesecu od prejema informacij obvestijo pristojne organe v državi članici gostiteljici o imenu in naslovu plačilne institucije ter o vrstah plačilnih storitev, ki jih namerava opravljati na ozemlju države članice gostiteljice.

2. Pristojni organi matične države članice sodelujejo s pristojnimi organi v državi članici gostiteljici, da lahko opravljajo kontrole in sprejemajo potrebne ukrepe, predvidene v členu 16, za podružnico, vezanega zastopnika ali hčerinsko družbo plačilne institucije, ki se nahaja na ozemlju druge države članice.
3. Na podlagi sodelovanja v skladu z odstavkoma 1 in 2 pristojni organ matične države članice obvesti pristojni organ države članice gostiteljice vedno, kadar želi opraviti inšpekcijski pregled na kraju samem na ozemlju slednje.

Če pa oba organa tako želita, pristojni organi matične države članice prenesajo na pristojne organe v državi članici gostiteljici nalogo, da opravljajo inšpekcijske preglede na kraju samem v ustrezni instituciji.

4. Pristojni organi si med seboj zagotovijo vse ustrezne informacije, zlasti v primeru kršitev ali domnevnih kršitev s strani podružnice, vezanega zastopnika ali hčerinske družbe.

ODDELEK 4 ODSTOPANJE

Člen 21 Pogoji

1. Z odstopanjem od točke (d) prvega odstavka člena 1 lahko države članice za vsak primer posebej dovolijo fizični ali pravni osebi vpis v register, vzpostavljen na podlagi člena 8, brez uporabe postopka iz oddelka 1, če sta izpolnjena oba pogoja:
 - (a) celota poslovnih dejavnosti zadevne osebe, vključno z morebitnimi vezanimi zastopniki ali hčerinskimi družbami, za katere prevzema polno odgovornost, proizvaja skupni znesek neporabljenih sredstev, ki so bila sprejeta za opravljanje plačilnih storitev in v povprečju ne presegajo 5 milijonov EUR na mesec in 6 milijonov EUR v katerem koli času;
 - (b) šteje se, da je takšna registracija v javnem interesu iz enega od naslednjih razlogov:
 - (i) zadevna oseba igra ključno vlogo v finančnem posredništvu, zagotavlja dostop do plačilnih storitev za revnejše družbene skupine, zlasti kjer bi bilo opravljanje teh storitev s strani drugih ponudnikov malo verjetno ali dolgotrajno;
 - (ii) je potrebna za učinkovito izvajanje pravil pranju denarja ali mehanizmov za preprečevanje financiranja terorizma.
2. Osebe iz odstavka 1 se obravnavajo kot plačilne institucije.

Vendar pa se jim znotraj Skupnosti dovoli opravljanje plačilnih storitev le znotraj države članice registracije.

Države članice lahko določijo tudi, da se lahko ukvarjajo samo z nekaterimi izmed lastnosti iz člena 10.
3. Osebe iz odstavka 1 obvestijo pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki je pomembna za pogoje iz točke (a) odstavka 1.

Člen 22 Obveščanje in informacije

Če se država članica poslužuje odstopanja iz člena 21, o tem obvesti Komisijo najkasneje do datuma iz prvega odstavka člena 85(1) in jo takoj obvesti o kakršnih koli naknadnih spremembah.

Poleg tega obvesti Komisijo o številu zadevnih ponudnikov plačilnih storitev in vsako letno obvešča Komisijo o skupnem znesku neporabljenih sredstev, kakor je navedeno v točki (a) člena 21.

Poglavje 2 Skupne določbe

Člen 23

Dostop do plačilnih sistemov in njihovo upravljanje

1. Države članice zagotovijo, da so pravila o dostopu do plačilnih sistemov in njihovem upravljanju objektivna in sorazmerna in ne omejujejo dostopa bolj kakor je potrebno za varovanje pred posebnimi tveganji ter za varovanje finančne varnosti plačilnega sistema.

Plačilni sistemi ne smejo določati nobene od naslednjih zahtev:

- (a) prepoved sodelovanja v drugih plačilnih sistemih;
 - (b) pravilo, ki diskriminira med ponudniki plačilnih storitev z dovoljenjem glede pravic, obveznosti in upravičenostmi udeležencev;
 - (c) kakršna koli omejitve na podlagi institucionalnega statusa.
2. Odstavek 1 ne posega v zahteve, ki jih za udeležence v plačilnem sistemu in sistemu za poravnavo vrednostnih papirjev določa zakonodaja Skupnosti, zlasti pa Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/26/ES²⁹.

²⁹ UL L 166, 11.6.1998, str. 45.

NASLOV III

Preglednost pogojev za plačilne storitve

Poglavje 1

Posamezne plačilne transakcije

Člen 24

Področje uporabe

To poglavje se uporablja za posamezne plačilne transakcije, ki niso zajete z okvirno pogodbo v smislu člena 29.

Člen 25

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da mora ponudnik plačilnih storitev sporočiti uporabniku plačilnih storitev na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki mu je na voljo in dostopen, pogoje v skladu s členom 26.

Ponudnik plačilnih storitev to stori pravočasno preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s kakršno koli pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja posamezno plačilno transakcijo ali ponudbo.

2. Če je plačilna transakcija sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča skladnosti z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svojo obveznost na podlagi prvega pododstavka odstavka 1 takoj, ko je razumno mogoče po sklenitvi pogodbe.

Člen 26

Sporočanje pogojev

1. Države članice zagotovijo, da sporočeni pogoji obsegajo naslednje:
 - (a) opis obveznosti in odgovornosti ponudnika in uporabnika plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem in uporabo plačilne storitve, vključno zlasti z naslednjim:
 - (i) navedbo informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
 - (ii) časom izvedbe, v katerem se opravi plačilna storitev;
 - (iii) če je primerno, pogoji v zvezi z opravljanjem in uporabo plačilne storitve, vključno zlasti z zahtevami za varovanje v zvezi z instrumenti za preverjanje plačila in tveganji, ki jih predstavljajo, če se take zahteve ne

uporabljajo, ter z načinom, kako obvestiti ponudnika plačilnih storitev za namene člena 46(b);

- (iv) odgovornostjo za izvršitev plačilne transakcije;
 - (v) informacijami, ki se pošiljajo v skladu z Direktivo 2005/.../ES;
 - (vi) razpoložljivostjo ustreznih sredstev;
- (b) jasen sklic na datum sprejema plačilnega naloga, kakor je navedeno v členu 54(1);
- (c) vse pristojbine, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev in po potrebi menjalni tečaj, ki se uporablja za plačilno transakcijo;
- (d) navedbo zakonodaje, ki ureja pogodbo, ter pristojnega sodišča;
- (e) navedbo odškodninskih in pritožbenih postopkov, ki so na voljo uporabniku plačilnih storitev v skladu s poglavjem 4 naslova IV ter metode za dostop do njih;
- (f) navedbo, kje se lahko dajo na voljo in so dostopni drugi podatki.

V primeru plačilnih transakcij iz člena 58(2), ponudnik plačilnih storitev za namene točke (c) v dobri veri poda oceno vseh odbitnih postavk, ki jih je treba predvideti za plačilno transakcijo.

2. Pogoji iz odstavka 1 se opredelijo razumljivo ter v jasni in berljivi obliki v uradnem jeziku države članice, v kateri se ponuja plačilna storitev, ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

Člen 27

Informacije, ki jih mora imeti na razpolago plačnik po sprejemu

Po sprejemu plačilnega naloga za izvedbo ponudnik plačilne storitve da na voljo plačniku, na enak način, kakor je predvideno v členih 25(1) in 26(2), vsaj naslednje informacije:

- (a) sklic, ki uporabniku plačilnih storitev omogoča identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
- (b) znesek plačilne transakcije in morebitnih posredniških provizij in pristojbin, ki se uporabljajo za plačilno transakcijo in jih mora plačati plačnik svojemu ponudniku plačilnih storitev;
- (c) če je primerno, menjalni tečaj, ki se uporablja v plačilni transakciji, če ga uporablja plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

Člen 28

Informacije, ki jih mora imeti na razpolago prejemnik plačila po prejemu sredstev

Potem, ko so mu sredstva, prejeta za prejemnika plačila, dana na voljo, ponudnik plačilne storitve da na voljo prejemniku plačila, na enak način, kakor je navedeno v členih 25(1) in 26(2), vsaj naslednje informacije:

- (a) sklic plačnika in informacije, prenesene s plačilno transakcijo, ki prejemniku plačila omogočajo identifikacijo plačilne transakcije;
- (b) celoten znesek plačilne transakcije, prenesen od plačnika;
- (c) znesek morebitnih posredniških provizij in pristojbin, ki se uporabljajo za plačilno transakcijo in jih plača prejemnik plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev ali morebitnemu posredniku za prejem plačila;
- (d) če je primerno, točen menjalni tečaj, ki se uporablja v plačilni transakciji, če ga uporablja ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila.

Poglavje 2 Okvirne pogodbe

Člen 29

Področje uporabe

to poglavje se uporablja za plačilne transakcije, zajete v pogodbo o plačilnih storitvah, za katero je značilno, da zavezuje ponudnika plačilnih storitev, da bo v prihodnje opravil več zaporednih plačilnih transakcij ali posameznih plačilnih transakcij po naročilu plačnika, če bodo izpolnjeni dogovorjeni pogoji. Navedena pogodba, v nadaljnjem besedilu „okvirna pogodba“, lahko vsebuje obveznosti in pogoje za odprtje plačilnega računa.

Člen 30

Predhodne splošne informacije

1. Države članice zahtevajo, da preden se uporabnik plačilnih storitev zaveže s katero koli okvirno pogodbo ali ponudbo, ponudnik plačilnih storitev pravočasno sporoči uporabniku plačilnih storitev na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov, ki so uporabniku plačilnih storitev na voljo in dostopni, pogoje v skladu s členom 31.
2. Če je pogodba sklenjena na zahtevo uporabnika plačilnih storitev z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogoča skladnosti z odstavkom 1, ponudnik plačilnih storitev izpolni svojo obveznost na podlagi navedenega odstavka takoj, ko je razumno mogoče po sklenitvi pogodbe.

Člen 31

Sporočanje pogojev

1. Države članice zagotovijo, da sporočeni pogoji obsegajo naslednje:

- (a) tehnične zahteve glede komunikacijske opreme uporabnika plačilne storitve, ki ima dovoljenje za uporabo, vključno z načinom, kako se lahko uporablja ter komunikacijskimi sredstvi, o katerih se pogodbenici dogovorita za prenos informacij na podlagi te direktive;
- (b) opis obveznosti in odgovornosti ponudnika in uporabnika plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem in uporabo plačilne storitve, vključno zlasti z naslednjim:
 - (i) navedbo informacij ali enolične identifikacijske oznake, ki jo mora navesti uporabnik plačilnih storitev, da se lahko plačilni nalog pravilno izvrši;
 - (ii) časom izvedbe ter ustreznim najdaljšim dovoljenim časom izvedbe, v katerem se opravijo plačilne storitve;
 - (iii) navedbo pravice uporabnika plačilne storitve, da prekine začetni sporazum o plačilnih storitvah ter morebitne sporazume, ki se navezujejo na navedeno pravico v skladu s členom 34;
 - (iv) če je primerno, opisom ukrepov, ki jih mora sprejeti uporabnik plačilnih storitev za varovanje instrumenta za preverjanje plačila, tveganj, ki lahko nastanejo, če se ukrepi ne sprejmejo, ter načina, kako obvestiti ponudnika plačilnih storitev za namene člena 46(b);
 - (v) če je primerno, izrecnim sklicem v skladu s členom 43(2) na dejstvo, da si ponudnik plačilnih storitev pridržuje pravico, da blokira instrument za preverjanje plačila, če na podlagi vzorca potrošnje sumi, da gre za zlorabo, in osebo, s katero mora v takih primerih ponudnik plačilnih storitev po potrebi stopiti v stik;
- (c) predvidene omejitve porabe za posamezne plačilne storitve v skladu s členom 43(1);
- (d) opredelitev datuma sprejema plačilnega naloga, kakor je navedeno v členu 54(1);
- (e) vse pristojbine in obresti, ki jih uporabnik plačilnih storitev plača ponudniku plačilnih storitev;
- (f) če je primerno, obrestne mere in menjalne tečaje, ki se uporabljajo za plačilne transakcije, vključno, po potrebi, referenčno obrestno mero ali menjalni tečaj, ustrezní datum za določanje te referenčne stopnje ter način za izračun uporabljenih obresti ali menjalnega tečaja glede na referenčno stopnjo;
- (g) zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, in pristojno sodišče;
- (h) navedbo odškodninskih in pritožbenih postopkov, ki so na voljo uporabniku plačilnih storitev v skladu s poglavjem 4 naslova IV ter metode za dostop do njih;
- (i) vse informacije o tem, kako lahko uporabnik plačilne storitve dostopa do informacij iz člena 32.

V primerih, ko se zaračuna skupna provizija, kot je provizija, ki se zaračuna trgovcu ali provizija za upravljanje računa, se z informacijami, predvidenimi za namene točke (e) zagotovi preglednost cen različnih elementov storitve, ki so zajeti v skupno provizijo.

2. Pogoji se opredelijo razumljivo ter v jasni in berljivi obliki v uradnem jeziku države članice ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

Člen 32

Informacije, ki se navedejo po začetku veljavnosti

Po začetku veljavnosti okvirnega sporazuma ponudnik plačilnih storitev da uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način na voljo vse pogoje, navedene v členu 31(1).

Poleg tega in če je primerno, ponudnik plačilnih storitev na enak način da na voljo dodatne informacije o dolžnostih in pravicah na podlagi zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje, ki se neposredno nanašajo na izvajanje posebnih plačilnih transakcij, kakor so obveznosti poročanja, prijave in davčne zadeve. To se uporablja samo, če je ponudnik plačilnih storitev prejel, ali če je razumno pričakovati, da je prejel, obvestilo o navedenih dolžnostih in pravicah.

Člen 33

Spremembe pogodbenih pogojev

1. Ponudnik plačilnih storitev predlaga vse spremembe pogodbenih pogojev, ki se sporočijo uporabniku plačilnih storitev v skladu s členom 31(1), na enak način, kakor je navedeno v členih 30(1) in 31(2), in najmanj en mesec pred predlaganim datumom začetka uporabe.

Ponudnik in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita, da se šteje, da je uporabnik sprejel spremembe pogojev, če do datuma njihovega začetka veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema.

2. Odstavek 1 se ne uporablja v primeru sprememb obrestnih mer zaradi nihanja referenčne obrestne mere, določene za njihov izračun v okvirnem sporazumu, in če je ponudnik plačilnih storitev ustrezno obvestil uporabnika plačilnih storitev o njegovi v pogodbi dogovorjeni pravici, da spreminja obrestne mere v skladu z dogovorjeno formulo.

V takih primerih se lahko vsaka sprememba obrestnih mer uporablja takoj, pod pogojem, da je uporabnik plačilnih storitev obveščen o spremembi ob prvi priložnosti na enak način, kakor je navedeno v členih 30(1) in 31(2).

Člen 34

Prenehanje

1. Prenehanje okvirne pogodbe, ki je sklenjena za obdobje dvanajstih mesecev ali več ali za nedoločen čas, je za uporabnika plačilnih storitev brezplačno.

Provizije za plačilne storitve, ki se zaračunavajo redno, se plačajo samo v sorazmernem deležu do prenehanja pogodbe. Če se take provizije plačujejo vnaprej, se sorazmerni delež povrne.

2. Če se ponudnik in uporabnik plačilnih storitev izrecno ne dogovorita o odpovednem roku za prenehanje okvirne pogodbe, se lahko okvirne pogodbe prenehajo takoj.

Odpovedni rok ne sme presegati enega meseca.

Člen 35

Informacije pred izvedbo posamezne plačilne transakcije

V primeru plačilne transakcije na podlagi okvirne pogodbe ponudnik plačilnih storitev na zahtevo uporabnika plačilnih storitev za to določeno transakcijo zagotovi izrecne informacije o času izvedbe in o opravninah, provizijah in stroških, ki se plačajo ponudniku plačilnih storitev.

V primerih iz člena 58(2) se ocena morebitnih odbitnih postavk v dobri veri zagotovi vnaprej.

Člen 36

Informacije, ki se pošiljajo plačniku po izvedbi posamezne plačilne transakcije

1. Po izvedbi plačilne transakcije ponudnik plačilnih storitev zagotovi plačniku vsaj naslednje informacije:
 - (a) sklic, ki uporabniku plačilnih storitev omogoča identifikacijo vsake plačilne transakcije in po potrebi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
 - (b) celoten znesek plačilne transakcije, prenesen od plačnika;
 - (c) znesek morebitnih provizij ali stroškov za plačilne transakcije, ki jih je plačnik moral plačati svojemu ponudniku plačilnih storitev. V primerih, ko se zaračuna skupna provizija, kot je na primer provizija, ki se zaračuna trgovcu ali provizija za upravljanje računa, mora biti z informacijami omogočena preglednost provizij in stroškov za različne elemente storitve, ki so zajeti v skupno provizijo;
 - (d) če je primerno, menjalni tečaj, ki se uporablja v plačilni transakciji, če ga uporablja plačnikov ponudnik plačilnih storitev.
2. Okvirna pogodba lahko določa pogoje, da se informacije iz odstavka 1 pošiljajo redno, v točno določenih presledkih. V vsakem primeru se te informacije pošiljajo na enak način, kakor je predvideno v členih 30(1) in 31(2).

Člen 37

Informacije, ki se morajo poslati prejemniku plačila po prejemu sredstev

1. Potem, ko so sredstva, prejeta za prejemnika plačila, slednjemu dana na voljo, ponudnik plačilne storitve pošlje prejemniku plačila, na enak način, kakor je predvideno v členih 30(1) in 31(2), vsaj naslednje informacije:
 - (a) sklic plačnika;
 - (b) ustrezne informacije, ki jih plačnik prenese s plačilom in prejemniku plačila omogočajo identifikacijo plačila;
 - (c) celoten znesek plačilne transakcije, prenesen od plačnika;
 - (d) znesek morebitnih opravnin, provizij in stroškov, ki se uporabljajo za plačilno transakcijo in jih plača prejemnik plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev za prejem plačila;
 - (e) če je primerno, menjalni tečaj, ki se uporablja v plačilni transakciji, če ga je uporabil ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila.

V primerih, ko se zaračuna skupna provizija, kot je provizija, ki se zaračuna trgovcu, ali provizija za upravljanje računa, se z informacijami, predvidenimi za namene točke (d) zagotovi preglednost provizij in stroškov za različne elemente storitve, ki so zajeti v skupno provizijo.

2. Okvirna pogodba lahko določa pogoj, da se informacije iz odstavka 1 pošiljajo redno, v točno določenih presledkih. V vsakem primeru se te informacije pošiljajo na enak način, kakor je predvideno v členih 30(1) in 31(2).

Člen 38

Mikro plačila

1. Z odstopanjem od členov 29 do 33, v primeru pogodbe v zvezi s plačili, pri katerih nobeno posamezno plačilno ne more preseči 50 EUR, ponudnik plačilnih storitev sporoči uporabniku plačilnih storitev, na način, predviden v členih 30(1) in 31(2), samo glavne značilnosti plačilne storitve, ki jo bo opravljal, način, kako se lahko uporablja, in vse stroške, ki se uporabljajo.
2. Ponudnik plačilnih storitev da uporabniku plačilnih storitev na lahko dostopen način na voljo vse dodatne informacije, ki se zahtevajo na podlagi členov 29 do 33 in se uporabljajo za plačilno storitev, ki se opravlja.
3. Po izvedbi mikro plačila ponudnik plačilnih storitev z odstopanjem od členov 36 in 37 pošlje zadevnim uporabnikom plačilnih storitev, na način, predviden v členih 30(1) in 31(2), vsaj sklic, ki uporabniku plačilnih storitev omogoča identifikacijo plačilne transakcije, znesek transakcije in provizije, ki se zanjo uporabljajo.

Poglavje 3

Skupne določbe

Člen 39

Valuta transakcije in pretvorba valut

1. Plačila se opravijo v valuti, o kateri se strani implicitno ali izrecno dogovorita.
2. Če se storitev pretvorbe valut ponudi pred začetkom plačilne transakcije in če je ta storitev ponujena na prodajnem mestu ali če jo ponudi prejemnik plačila, stranka, ki ponuja storitev plačniku, razkrije plačniku vse provizije in stroške ter referenčni menjalni tečaj, ki se uporablja za pretvorbo transakcije.

Plačnik se izrecno strinja s storitvijo na navedeni podlagi.

Člen 40

Dodatni stroški

1. Če prejemnik plačila zahteva doplačilo ali ponuja znižanje za uporabo določenega instrumenta za preverjanje plačila, se prejemnik plačila in plačnik o tem dogovorita pred začetkom plačilne transakcije.
2. Če ponudnik plačilnih storitev ali tretja stranka zahteva doplačilo za uporabo določenega instrumenta za preverjanje plačila, se uporabnik in ponudnik plačilnih storitev o tem dogovorita pred začetkom plačilne transakcije.

NASLOV IV
Pravice in obveznosti
v zvezi z opravljanjem in uporabo plačilnih storitev

Poglavje 1
Odobritev plačilnih transakcij

Člen 41
Soglasje

Države članice zagotovijo, da se šteje, da je plačilna transakcija odobrena le, če ima ustrezní plačilni nalog, naslovljen na ponudnika plačilnih storitev, soglasje plačnika.

Soglasje je za ponudnika plačilnih storitev izrecna odobritev za izvedbo plačilne transakcije ali vrste transakcij.

V odsotnosti takega soglasja se šteje, da je plačilna transakcija neodobrena.

Plačnik lahko odobri plačilno transakcijo pred ali po izvršitvi plačilne transakcije.

Člen 42
Prenos soglasja

1. Plačnik lahko posreduje svoje soglasje za namene člena 41 z uporabo instrumenta za preverjanje plačila.

Soglasje lahko pošlje neposredno svojemu ponudniku plačilnih storitev ali pa se pošlje posredno preko prejemnika plačila.

2. Postopek za posredovanje soglasja je dogovorjen med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev na način, določen v členu 31(1)(a).

Člen 43
Uporaba instrumenta za preverjanje plačila

1. Ponudnik in uporabnik plačilnih storitev se lahko dogovorita o rednih zgornjih mejah porabe za plačilne storitve v primerih, ko se za posredovanje soglasja uporablja poseben instrument za preverjanje plačila.

2. Če je dogovorjeno v okvirni pogodbi, si lahko ponudnik plačilnih storitev pridrži pravico, da blokira uporabo instrumenta za preverjanje plačila, četudi v dogovorjenih mejah porabe, če meni, da vzorec porabe zbuja sum, da gre za zlorabo.

Ponudnik plačilnih storitev pa sme blokirati instrument za preverjanje plačila samo, da si je prej v dobri veri prizadeval stopiti v stik z imetnikom instrumenta za preverjanje plačila, da bi preveril, ali ni morda prišlo do zlorabe.

Člen 44
Vodenje evidence

Ponudnik plačilnih storitev vsaj eno leto vodi notranjo evidenco, da omogoči sledenje plačilnim transakcijam in odpravo napak, brez poseganja v Direktivo 2005/.../ES ali drugi ustrezno zakonodajo Skupnosti.

Člen 45
Neodobrene transakcije
in preklic soglasja

1. Plačnik nemudoma obvesti ponudnika plačilnih storitev, ko odkrije neodobrene transakcije, napake ali druge nepravilnosti v plačilih, opravljenih iz plačnikovega računa in vsebovanih v informacijah, prejetih v skladu s členom 36.
2. V primeru vrste transakcij se lahko odobritev prekliče, vsaka poznejša plačilna transakcija pa se šteje kot neodobrena brez poseganja v člen 56.

Člen 46
Obveznosti uporabnika plačilnih storitev
glede instrumentov za preverjanje plačil

Uporabnik plačilnih storitev izpolnjuje naslednje obveznosti:

- (a) uporablja instrument za preverjanje plačil v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo instrumenta;
- (b) brez nepotrebnega odlašanja obvesti ponudnika plačilnih storitev, ali subjekt, ki ga slednji navede, ko ugotovi, da je bil instrument za preverjanje plačila izgubljen, ukraden, odtujen ali zlorabljen.

Za namene točke (a) uporabnik plačilnih storitev takoj po prejemu instrumenta za preverjanje plačil sprejme zlasti vse razumne ukrepe, da zavaruje njegove varnostne zaščite.

Člen 47
Obveznosti ponudnika plačilnih storitev
glede instrumentov za preverjanje plačil

Ponudnik plačilnih storitev izpolnjuje naslednje obveznosti:

- (a) zagotovi, da osebne varnostne zaščite instrumenta za preverjanje plačila niso dostopne osebam poleg imetnika instrumenta za preverjanje plačila;
- (b) ne pošilja nezahtevanega instrumenta za preverjanje plačila, razen v primeru, ko se instrument za preverjanje plačila, ki ga uporabnik plačilnih storitev že ima, nadomešča z novim, ker je stari prenehal veljati ali zaradi potrebe po dodajanju ali spreminjanju varnostnih zaščit;
- (c) zagotovi, da so ob vsakem času na voljo primerna sredstva, ki bodo uporabniku plačilnih storitev omogočila obvestilo na podlagi člena 46(b).

Za namene točke (c) ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku plačilnih storitev sredstva, s katerimi dokaže, da je poslal tako obvestilo.

Člen 48 *Sporna odobritev*

1. Države članice zahtevajo, da v primeru, da uporabnik plačilnih storitev zanika, da je odobril opravljeno plačilno transakcijo, ponudnik plačilnih storitev zagotovi vsaj dokazila, da je bila plačilna transakcija potrjena, natančno evidentirana, vpisana v obračun in nanjo ni vplivala tehnična okvara ali druga pomanjkljivost.
2. Če ob predložitvi dokazil, ki jih zahteva odstavek 1, uporabnik plačilnih storitev še vedno trdi, da plačilna transakcija ni bila odobrena, zagotovi dejanske informacije ali elemente, ki omogočajo predpostavko, da ni odobril plačilne transakcije, niti ni goljufal ali ravnal zelo malomarno v zvezi z obveznostmi, ki mu jih nalaga člen 46(b).
3. Da se ovrže predpostavka iz odstavka 2, uporaba instrumenta za preverjanje plačila, ki jo zabeleži ponudnik plačilnih storitev, sama po sebi ne zadostuje za ugotovitev, da je uporabnik plačilnih storitev odobril plačilo, niti da je uporabnik plačilnih storitev goljufal ali postopal zelo malomarno v zvezi s svojimi obveznostmi na podlagi člena 46.
4. Odstavka 2 in 3 ne posegata v pravne določbe v zvezi z dokaznim statusom lastnoročnih podpisov ali naprednih elektronskih podpisov, kakor je opredeljeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES³⁰.

Člen 49 *Odgovornost ponudnika za izgube* *v zvezi z neodobrenimi plačilnimi transakcijami*

Države članice zagotovijo, da v primeru neodobrenih plačilnih transakcij ponudnik plačilnih storitev takoj povrne uporabniku plačilnih storitev znesek neodobrene plačilne transakcije, ali po potrebi vzpostavi stanje plačilnega računa, ki je bil bremenjen za navedeni znesek, na stanje, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev.

Člen 50 *Odgovornost uporabnika za izgube* *v zvezi z neodobrenimi plačilnimi transakcijami*

1. Uporabnik plačilnih storitev krije izgubo, do največ 150 EUR, ki je posledica uporabe izgubljenega ali ukradenega instrumenta za preverjanje plačila in je nastala,

³⁰ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1999/93/ES z dne 13. decembra 1999 o okviru Skupnosti za elektronski podpis (UL L 13, 19.1.2000, str. 12).

preden je izpolnil svojo obveznost obvestiti ponudnika plačilnih storitev na podlagi člena 46(b).

Države članice smejo še nadalje zmanjšati navedeni največji znesek, če se to zmanjšanje ne uporablja za ponudnike plačilnih storitev z dovoljenjem v drugih državah članicah.

2. Uporabnik plačilnih storitev krije vse izgube zaradi neodobrenih transakcij, če nastanejo, ker je goljufal ali ravnal zelo malomarno glede svojih obveznosti na podlagi člena 46. V takih primerih se največji znesek iz odstavka 1 ne uporablja.
3. Plačnik ne nosi nobenih finančnih posledic, ki so posledica uporabe izgubljenega, ukradenega ali odtujenega instrumenta za preverjanje plačila potem, ko je bil ponudnik plačilnih storitev obveščen o izgubi ali kraji navedenega instrumenta za preverjanje plačila, razen kadar gre za goljufijo.
4. Če ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi primernih sredstev za obveščanje, kadarkoli je to potrebno, o izgubljenem, ukradenem ali odtujenem instrumentu za preverjanje plačila, kakor se zahteva na podlagi člena 47(c), uporabnik plačilnih storitev ni odgovoren za finančne posledice, ki so posledica uporabe navedenega instrumenta za preverjanje plačila, razen če uporabnik plačilnih storitev ne goljufa.

Člen 51 Mikropodjetja in elektronski denar

1. Člena 49 in 50 te direktive se ne uporabljata, če je uporabnik plačilnih storitev podjetje, ki presega velikost mikropodjetja v smislu členov 1 ter 2(1) in (3) naslova I v Prilogi k Priporočilu 2003/361/ES.
2. Členi 48, 49 ter člen 50(1) in (2) te direktive se ne uporabljajo za elektronski denar v smislu člena 1(3)(b) Direktive 2000/46/ES.

Člen 50(3) se uporablja za elektronski denar, če je ponudnik plačilnih storitev tehnično zmožen zamrzniti ali preprečiti nadaljnjo potrošnjo elektronskega denarja, shranjenega na elektronski napravi.

Člen 52 Povračila

Države članice zagotovijo, da plačnik, ki ravna v dobri veri, ima pravico do povračila odobrene plačilne transakcije, ki je bila že izvršena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) odobritev ni navajala točnega zneska plačilne transakcije ali identifikacije prejemnika plačila, kadar je bila opravljena;
- (b) znesek izvršene transakcije ni znesek, ki bi ga razumni plačnik pričakoval, če bi bil na mestu navedenega plačnika.

Vendar pa za namene točke (b) plačnik ne more navajati razlogov menjave valut, če je bila uporabljena referenčna obrestna mera, dogovorjena s ponudnikom plačilnih storitev v skladu s členu 26(1)(c) in 31(1)(f).

Člen 53 *Zahtevki za povračila*

1. Države članice zagotovijo, da plačnik zahteva povračilo, najkasneje v štirih tednih od datuma, ko ga je ponudnik plačilnih storitev obvestil o zadevni plačilni transakciji. Zahtevek vsebuje dejanske elemente v zvezi s pogoji, določenimi v členu 52.
2. V desetih delovnih dne potem, ko je prejel zahtevek za povračilo, ponudnik plačilnih storitev povrne celoten znesek plačilne transakcije ali pa navede utemeljitev za zavrnitev povračila, z navedbo organa, katerega lahko plačnik seznaniti z zadevo v skladu s členu 72 do 75, če se ne strinja s podano utemeljitvijo.

V primeru zahtevka za povračilo plačnik ne plača nobenih provizij.
3. Če je uporabnik plačilnih storitev podjetje v smislu člena 1 naslova I Priloge k Priporočilu 2003/361/ES, se ponudnik plačilnih storitev lahko dogovori za druge roke poleg tistih, ki so določeni v odstavkih 1 in 2.

Poglavje 2 **Izvršitev plačilne transakcije**

ODDELEK 1 **PLAČILNI NALOGI, PROVIZIJE IN PRENESENI ZNESKI**

Člen 54 *Sprejem naloga za plačilo*

1. Države članice zagotovijo, da je v primeru plačilnega naloga, ki ga je dal plačnik ali prejemnik plačila ali je bil dan preko prejemnika plačila, in ga je plačnik odobril, čas sprejema takrat, ko so izpolnjeni naslednji trije pogoji:
 - (i) ponudnik plačilnih storitev je prejel plačilni nalog;
 - (ii) ponudnik plačilnih storitev je opravil potrditev naloga, vključno z morebitnim pregledom razpoložljivosti sredstev;
 - (iii) ponudnik plačilnih storitev je izrecno ali implicitno sprejel obveznost izvršiti naročeno plačilno transakcijo.
Čas sprejema je najpozneje čas, ko ponudnik plačilnih storitev začne izvajati plačilno transakcijo.
2. V primeru elektronsko sproženih plačilnih transakcij ponudnik plačilnih storitev obvesti uporabnika plačilnih storitev o sprejemu naloga za izvršitev. To stori brez

nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa pred koncem naslednjega delovnega dne po času sprejema na podlagi odstavka 1.

Člen 55

Zavrnitev nalogov za plačilo

1. Če se plačilni nalog zavrne, se uporabnik plačilnih storitev s pomočjo obvestila, o katerem sta se stranki dogovorili v ta namen, obvesti o razlogih za zavrnitev in, če je mogoče, postopku za odpravo dejanskih napak, ki so vzrok za zavrnitev.

Obvestilo se pošlje brez nepotrebnega odlašanja, v vsakem primeru pa v treh delovnih dneh od časa sprejema na podlagi odstavka 54(1).

2. V primerih, ko so izpolnjeni vsi pogoji iz pogodbe o plačilnih storitvah v skladu s členom 31, ponudnik plačilnih storitev plačnika ne zavrne izvršitve plačilnega naloga, ki je bil dan preko ponudnika plačilnih storitev, ki ni imetnik plačilnega računa plačnika in ki je zajet v odobritev, ki jo je dal plačnik.

Člen 56

Nepreklicnost plačilne transakcije

1. Brez poseganja v člen 46, države članice zagotovijo, da za plačila, ki jih je začel plačnik, uporabnik plačilnih storitev ne sme preklicati plačilnega naloga po času, ko ga je ponudnik plačilnih storitev plačnika sprejel, za plačila, ki jih je začel prejemnik plačila ali so bila začeta preko njega, pa jih ne more preklicati ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila.
2. V primeru plačilnega naloga, ki se izvrši na določeni prihodnji datum, se lahko ponudnik in uporabnik plačilnih storitev dogovorita o datumu nepreklicnosti, ki je tri delovne dni pred datumom sprejema nalogov.

Člen 57

Provizije

Če se plačilna transakcija opravlja samo v valuti države članice in ne vsebuje menjave valut, in če se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v Skupnosti, države članice zahtevajo, da ponudnika plačilnih storitev zaračunata morebitne provizije neposredno plačniku in prejemniku plačila in da vsak krije svoje provizije.

V primeru drugih plačilnih transakcij lahko plačnik in prejemnik plačila sporazumno spreminjata navedene zahteve.

Člen 58

Preneseni zneski in prejeti zneski

1. Če se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v Skupnosti, in če je plačilna transakcija izvršena samo v valuti države članice, države članice zahtevajo, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da prejemnik

plačila prejme celoten znesek plačilne transakcije. Posredniki ne odtegnejo provizij iz prenesenega zneska.

Vendar pa prejemnik plačila in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko skleneta izrecne ureditve, po katerih lahko ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila odtegne svoje provizije iz prenesenega zneska, preden ga knjiži v dobro prejemnika plačila.

2. Države članice v vsakem od naslednjih primerov zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev v dobri veri poda oceno o vseh odbitnih postavkah, ki se predvidevajo za plačilno transakcijo:
 - (a) če se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v Skupnosti, vendar je plačilna transakcija v celoti ali v delu denominirana v valuti, ki ni valuta navedene države članice;
 - (b) če se ponudnik plačilnih storitev plačnika ali prejemnika plačila ne nahaja v Skupnosti.

ODDELEK 2 **ČAS IZVRŠITVE**

Člen 59 *Področje uporabe*

Ta oddelek se uporablja samo, če se ponudnika plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila nahajata v Skupnosti.

Ne uporablja se za plačilne transakcije, ki se štejejo za mikro plačila.

Člen 60 *Plačilne transakcije, ki jih začne plačnik*

1. Države članice zahtevajo, da plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da se po času sprejema naročeni znesek knjiži v dobro na plačilni račun prejemnika plačila, najpozneje ob koncu prvega delovnega dne po datumu sprejema. Vendar pa se do 1. januarja 2010 plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko dogovorita za rok, ki ni daljši od treh dni.
2. Če transakcijo začne plačnik in transakcija vsebuje pretvorbo valut, lahko plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev z izrecnim dogovorom določita drugače.

Člen 61 *Plačilne transakcije, ki jih začne prejemnik plačila ali so začete preko njega*

1. Za plačilno transakcijo, ki jo je začel prejemnik plačila ali je bila začeta preko njega, države članice zahtevajo, da ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da se po času sprejema naročeni znesek knjiži v dobro na plačilni račun prejemnika plačila,

najpozneje ob koncu prvega delovnega dne po datumu sprejema, razen če se prejemnik in njegov ponudnik plačilnih storitev izrecno ne dogovorita drugače.

2. Če plačnikov ponudnik plačilnih storitev zavrne sprostitev sredstev, ki so predmet plačilne transakcije, ponudnik plačilnih storitev v roku iz odstavka 1 o tem obvesti prejemnika plačila s sporočilom, o katerem sta se dogovorili pogodbenici v ta namen.

Šteje se, da je ponudnik plačilnih storitev izpolnil svoje obveznosti na podlagi odstavka 1 tega člena in na podlagi člena 58.

Člen 62

Odsotnost plačilnega računa prejemnika plačila pri ponudniku plačilnih storitev

Če prejemnik plačila nima plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, se mu sredstva dajo na razpolago v roku, navedenem v členih 60(1) in 61(1).

Člen 63

Gotovinski pologi

V primeru gotovinskih pologov uporabnika plačilnih storitev na lasten račun, ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da se znesek knjiži v dobro najkasneje naslednji delovni dan po prejemu sredstev.

Člen 64

Nacionalne plačilne transakcije

Za popolnoma nacionalne plačilne transakcije države članice lahko predvidijo krajši najdaljši čas izvršitve od tistega, ki je predviden v tem oddelku.

ODDELEK 3 RAZPOLOŽLJIVOST SREDSTEV IN ODGOVORNOST

Člen 65

Razpoložljivost sredstev na plačilnem računu

1. Države članice zagotovijo, da ponudnik plačilnih storitev plačnika da sredstva na voljo prejemniku plačila takoj, ko so navedena sredstva knjižena v dobro na plačilni račun prejemnika plačila.

Zato, da se sredstva dajo na voljo, se ne smejo zaračunati provizije.

2. Ponudnik plačilnih storitev plačnika preneha imeti sredstva na voljo plačniku takoj, ko so navedena sredstva knjižena v breme plačilnega računa plačnika.

3. Datum valute knjiženja v dobro za plačilni račun prejemnika plačila je datum, na katerega se sredstva knjižijo v dobro na navedeni račun.

Datum valute bremenitve za plačilni račun plačnika je datum, na katerega se bremeni navedeni račun.
4. Odstavki 1, 2 in 3 ne posegajo v bremenitve, izvršene na varčevalnih računih, ki so zajete v izrecnih dogovorih glede uporabe sredstev iz naslova varčevanja.

Člen 66

Nepravilna enolična identifikacijska oznaka

1. Če se plačilni nalog izvrši v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo navede uporabnik, se šteje, da je plačilni nalog izvršen pravilno glede na navedenega prejemnika plačila. Če je kot enolična identifikacijska številka navedena številka IBAN, bi morala imeti prednost pred imenom prejemnika plačila, če je navedeno dodatno. Ponudnik plačilnih storitev pa bi moral po možnosti preverjati skladnost prve z drugim.
2. Če je enolična identifikacijska oznaka, ki jo navede uporabnik plačilnih storitev, nepravilna, ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren za neizvršitev ali napačno izvršitev transakcije.

Vendar pa si ponudnik plačilnih storitev v dobri veri prizadeva izterjati sredstva iz plačilne transakcije.
3. Če uporabnik plačilnih storitev navede dodatne informacije poleg tistih, ki se zahtevajo na podlagi prve alineje člena 26(1)(a) ali prve alineje člena 31(1)(b), je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilnih transakcij v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo navede uporabnik plačilni storitev.

Člen 67

Neizvršitev ali napačna izvršitev

1. Po datumu sprejema v skladu s členom 54(1) je ponudnik plačilnih storitev dosledno odgovoren za neizvršitev ali napačno izvršitev plačilne transakcije, izvedene v skladu z oddelkom 1.

Poleg tega je ponudnik plačilnih storitev dosledno odgovoren za vse stroške, in za vse obresti, ki se zaračunajo uporabniku plačilnih storitev kot posledica neizvršitve ali napačne izvršitve plačilne transakcije.
2. Če uporabnik plačilnih storitev meni, da plačilni nalog ni bil natančno izvršen, ponudnik plačilnih storitev dokaže, brez poseganja v dejanske elemente, ki jih predloži uporabnik plačilnih storitev, da je bil plačilni nalog natančno evidentiran, izvršen in vnesen v obračun.

Člen 68
Prenos v tretje države

V primerih, ko se ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila ne nahaja v državi članici, je ponudnik plačilnih storitev plačnika odgovoren za izvršitev plačilnih transakcij samo do trenutka, ko sredstva dosežejo ponudnika plačilnih storitev prejemnika plačila.

Člen 69
Dodatno finančno nadomestilo

Vsa dodatna finančna nadomestila poleg tistih, ki so predvidena v tem oddelku, se določijo v skladu z nacionalno zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev.

Člen 70
Odsotnost odgovornosti

Odgovornost na podlagi prvega pododstavka členov 66(2), 67(1) in 68 se ne uporablja v primerih višje sile ali v primerih, ko ponudnika plačilnih storitev zavezujejo druge pravne obveznosti, ki so izrecno navedene v nacionalni zakonodaji ali zakonodaji Skupnosti, kakor so določbe o pranju denarja in določbe o preprečevanju financiranja terorizma.

Poglavje 3 **Varstvo podatkov**

Člen 71
Izvetje iz pravil, ki urejajo varstvo podatkov ter omejitve pravil

Države članice dovolijo obdelavo osebnih podatkov v plačilnih sistemih in pri ponudnikih plačilnih storitev, ko je to potrebno za varovanje preprečevanja, preiskave, odkrivanja in sodnega pregona plačilne goljufije. Obdelava takih osebnih podatkov se opravlja v skladu z Direktivo 95/46/EGS.

Poglavje 4 **Kazni** **in postopki za reševanje sporov**

Člen 72
Pritožbe

1. Države članice zagotovijo vzpostavitev postopkov, ki omogočajo uporabnikom plačilnih storitev in drugim zainteresiranim strankam, vključno z združenji potrošnikov, vodenje evidence pritožb o sporih, ki nastanejo zaradi določb nacionalne zakonodaje za izvajanje določb te direktive.

2. Pritožbe po potrebi naslovijo na pristojne organe, odgovorne za uporabo kazni na podlagi člena 73. Odgovor na pritožbo se po potrebi sklicuje na izvensodni organ, ustanovljen na podlagi člena 75.

Člen 73
Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabijo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice o navedenih določbah obvestijo Komisijo najpozneje do datuma, navedenega v prvem odstavku člena 85(1), in jo takoj obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah.

Člen 74
Pristojni organi

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo, da postopke za reševanje sporov in kazni, predvidene v členu 72(1) oziroma prvem odstavku člena 73, izvajajo organi, pooblaščen za zagotavljanje skladnosti z določbami nacionalne zakonodaje, sprejetimi na podlagi te direktive.

Člen 75
Izvensodna poravnava

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za ustanovitev in spodbujanje uporabe primernih in učinkovitih izvensodnih pritožbenih in odškodninskih postopkov za izvensodno reševanje sporov med uporabniki plačilnih storitev in njihovimi ponudniki plačilnih storitev za vse spore v zvezi s pravicami in obveznostmi iz te direktive, po možnosti z uporabo obstoječih organov.
2. V primeru čezmejnih sporov države članice zagotovijo, da ti organi aktivno sodelujejo pri njihovem reševanju.

NASLOV V

Spremembe in Plačilni odbor

Člen 76

Spremembe in posodabljanje

Da se upošteva tehnološki napredek in razvoj trga na področju plačilnih storitev ter zagotovi enotna uporaba te direktive, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 77(2) spremeni seznam dejavnosti v prilogi k tej direktivi v skladu s členi 2 do 4.

V skladu s postopkom iz člena 77(2) lahko posodobi zneske iz členov 2(1), 21(1)(a), 38 in 50(1), da bi upoštevali inflacijo in večje spremembe na trgu.

Člen 77

Odbor

1. Komisiji pomaga Plačilni odbor, v nadaljnjem besedilu „Odbor“, ki ga sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu predstavnik Komisije.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek v drugih členih se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES ob upoštevanju člena 8 sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

NASLOV VI

Končne določbe

Člen 78

Popolna uskladitev, medsebojno priznavanje in obvezna narava direktive

1. Brez poseganja v člene 50(1), 64 in 80, če ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice ne smejo ohraniti ali uvesti drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi.
2. Pri izvajanju možnosti, ki jih državam članicam dodeljujeta drugi pododstavek člena 50(1) ali člen 64 te direktive, države članice ne smejo omejiti dejavnosti ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje v drugi državi članici in poslujejo na njihovem ozemlju v skladu z določbami te direktive na podlagi svobode ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev.
3. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev ne odstopajo, v škodo uporabnikov plačilnih storitev, od določb nacionalne zakonodaje, ki uveljavljajo to direktivo ali so z njo usklajene, razen če je to izrecno določeno.

Vendar pa lahko ponudniki plačilnih storitev sklenejo, da bodo uporabnikom plačilnih storitev odobrili bolj ugodne pogoje.

Člen 79

Poročilo

Komisija najpozneje dve leti po datumu iz prvega odstavka člena 85(1) predloži Evropskemu parlamentu, Svetu ter Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki poročilo o izvajanju te direktive.

Člen 80

Prehodne določbe

Brez poseganja v Direktivo 2005/60/ES ali drugo zadevno zakonodajo Skupnosti države članice dovolijo osebam, vključno s finančnimi institucijami v smislu Direktive 2000/12/EC, ki so začele opravljati dejavnosti plačilnih institucij, kakor je predvideno v tej direktivi, v skladu z nacionalno zakonodajo, ki je veljala pred [*datum začetka veljavnosti te direktive*], da največ 18 mesecev po datumu iz prvega odstavka člena 85(1) še naprej opravljajo navedene dejavnosti v zadevnih državah članicah.

Člen 81

Sprememba Direktive 97/7/ES

Člen 8 Direktive 97/7/ES se črta.

Člen 82
Sprememba Direktive 2000/12/ES

V členu 19 Direktive 2000/12/ES se doda naslednji odstavek:

„Brez poseganja v peto alineo prvega odstavka, če finančne institucije opravljajo plačilne storitve v smislu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta [.../...](*) , poslujejo v skladu s pravili iz naslova II navedene direktive.

(*) UL L [...], ..., str. [...].“

Člen 83
Sprememba Direktive 2002/65/ES

Člen 8 Direktive 2002/65/ES se črta.

Člen 84
Razveljavitev

Direktiva 97/5/ES se razveljavi z datumom, navedenim v prvem odstavku člena 85(1)

Člen 85
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [12 mesecev po datumu sprejetja]. Besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in predpisi te direktive takoj posredujejo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 86
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 87
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA
„PLAČILNE STORITVE“ IZ ČLENA 2(1)

- (1) Gotovinske vloge na plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
- (2) Gotovinski dvigi s plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev ter vse dejavnosti, ki so potrebne za upravljanje plačilnega računa.
- (3) Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosom sredstev, če so sredstva vložena na plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev uporabnika ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev:
 - izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami;
 - izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo;
 - izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.
- (4) Izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so sredstva krita s kreditno linijo za uporabnika plačilnih storitev v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/7/ES o spremembi Direktive 87/102/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s potrošniškimi krediti in drugo zakonodajo Skupnosti:
 - izvrševanje direktnih bremenitev, vključno z enkratnimi direktnimi bremenitvami;
 - izvrševanje plačilnih transakcij s plačilno kartico ali podobno napravo;
 - izvrševanje kreditnih prenosov, vključno s trajnimi nalogi.
- (5) Izdajanje plačilnih kartic, ki uporabniku plačilnih storitev omogočajo prenos sredstev.
- (6) Izvrševanje plačilnih transakcij, vključno s prenosom sredstev, če elektronski denar v smislu Direktive 2000/46/ES izdaja ponudnik plačilnih storitev.
- (7) Storitve denarnih nakazil, pri katerih ponudnik plačilnih storitev prejme od uporabnika plačilnih storitev gotovino, knjižni denar ali elektronski denar samo z namenom, da opravi plačilno transakcijo in prenese sredstva prejemniku plačila.
- (8) Izvrševanje plačilnih transakcij s katerim koli komunikacijskim sredstvom na daljavo, kakor so mobilni telefoni ali druge digitalne ali informacijske naprave, če ponudnik storitev, ki upravlja telekomunikacijski ali informacijski sistem ali mrežo olajšuje plačilo blaga ali storitev, ki niso digitalno blago ali storitve elektronske komunikacije in se tako ne opravljajo preko same naprave.
- (9) Izvrševanje plačilnih transakcij s katerim koli komunikacijskim sredstvom na daljavo, kakor so mobilni telefoni ali druge digitalne ali informacijske naprave, če ponudnik storitev, ki upravlja telekomunikacijski ali informacijski sistem ali mrežo, samo omogoči prenos sredstev za plačilo digitalnega blaga ali storitev elektronske komunikacije s pomočjo naprave, ne da bi kakor koli drugače posegal v storitev.